

USTAWA

z dnia <data wydania aktu> r.

o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym¹²³

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady podejmowania i wykonywania przez przedsiębiorców działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli tej działalności.

Art. 2. 1. Wytwarzaniem w rozumieniu niniejszej ustawy jest działalność wytwórcza dotycząca materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub

1

Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża częściowo: 1) dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256/51 z 13.09.1991), zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179/5 z 08.07.2008) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017); 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014).

2) Niniejsza ustawa służy stosowaniu: 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012); 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015)

3) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa i ustawę z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego oraz uchyla ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

policyjnym, a także wszelkie czynności mające na celu przywracanie lub zmianę ich pierwotnych właściwości, w tym działalność rusznikarska polegająca w szczególności na przerabianiu, naprawianiu albo remontowaniu strzeleckiej broni palnej oraz wytwarzaniu istotnych komponentów niezbędnych do przerobienia, naprawy lub remontu tej broni, a także odzysk albo unieszkodliwianie w rozumieniu przepisów o odpadach.

2. Obrotem w rozumieniu niniejszej ustawy jest działalność handlowa dotycząca materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w tym pośrednictwo polegające na organizowaniu przemieszczania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem spedytorów, wykonywana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. 1. W rozumieniu ustawy:

1) amunicja – oznacza:

a) nabój scalony do strzeleckiej broni palnej,

b) naboje do broni palnej innej niż strzelecka broń palna, pociski kierowane, pociski raketowe, miny, bomby, granaty, torpedy, głowice, zapalniki, ładunki, lonty i środki pozoracji pola walki,

c) inne środki, przeznaczone do niszczenia lub obezwładniania osób lub obiektów, a także do celów pozoracyjnych, ćwiczebnych, badań,

d) komponenty amunicji zawierające materiały wybuchowe, chemiczne środki obezwładniające lub zapalające albo inne substancje, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu, a także materiał wybuchowy miotający w postaci prochu;

2) broń – jest to broń palna, o której mowa w pkt 3, oraz inne rodzaje broni w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z o broni i amunicji (Dz. U.), oraz inne urządzenia i narzędzia przeznaczone do niszczenia lub obezwładniania celów;

3) broń palna – jest to broń, w której do miotania pocisku lub substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub naboju pirotechnicznych lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych, wykorzystywana jest energia produktów powstałych w wyniku reakcji chemicznej ładunku miotającego;

4) istotne komponenty – oznaczają lufę z komorą naboju, szkielet, komorę zamkową, bęben lub zamek strzeleckiej broni palnej;

5) istotne komponenty artyleryjskiej broni palnej – oznaczają lufę z komorą naboju, komorę zamkową lub nasadę zamkową oraz zamek, przeznaczone do broni palnej wyposażonej w lufę o najmniejszej średnicy części prowadzącej przewodu lufy wynoszącej co najmniej 20 mm;

6) kaliber – jest to parametr broni określony wyrażoną w jednostkach długości albo wagomiarowo wartością zawartą w oznaczeniu naboju scalonego przeznaczonego dla danej broni, a w przypadku broni rozdzielnego ładowania – wyrażona w milimetrach najmniejsza średnica części prowadzącej

przewodu lufy;

7) ładunek miotający – jest to materiał wybuchowy lub kombinacja materiałów wybuchowych, w ilości określonej dla danego rodzaju amunicji, które w wyniku reakcji chemicznej wytwarzają produkty gazowe zdolne do miotania pocisku lub chemicznego środka obezwładniającego lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych;

8) materiały wybuchowe – są to:

a) substancje chemiczne stałe lub ciekłe albo mieszaniny tych substancji, które pod wpływem bodźców zewnętrznych są zdolne do gwałtownej reakcji chemicznej, której towarzyszy wydzielanie produktów gazowych o takiej temperaturze i ciśnieniu i z taką szybkością, że mogą powodować zniszczenia w otaczającym środowisku, a także wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, z wyłączeniem amunicji,

b) materiały pirotechniczne – materiały lub mieszaniny materiałów przewidzianych do wytwarzania efektów cieplnych, świetlnych, dźwiękowych, gazu, dymu lub kombinacji tych efektów, w wyniku bezdetonacyjnej, samopodtrzymującej się reakcji chemicznej, a także wyroby wypełnione materiałem pirotechnicznym,

c) plastyczne materiały wybuchowe – materiały wybuchowe, których opis jest przedstawiony w części 1 ust. I „Opis materiałów wybuchowych” załącznika technicznego do Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 135 poz. 948);

9) broń historyczna – jest to strzelecka broń palna zaprojektowana przed 1900 rokiem, z zachowaniem jej funkcjonalności, wraz z jej różnymi modelami i modyfikacjami (np. dotyczącymi długości lufy, kalibru, rodzaju celownika, etc.);

10) strzelecka broń palna – jest to przenośna broń palna wyposażona w lufę, która jest przeznaczona do miotania pocisku lub może zostać przerobiona tak, aby miotała pocisk w wyniku działania energii produktów uzyskanych z reakcji chemicznej ładunku miotającego, o najmniejszej średnicy części prowadzącej przewodu lufy poniżej 20 mm za wyjątkiem granatników i broni sygnałowej, przy czym przedmiot uznaje się za możliwy do przerobienia w celu miotania pocisku w wyniku działania energii produktów uzyskanych z reakcji chemicznej ładunku miotającego, jeżeli ma wygląd broni palnej oraz ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może zostać przerobiony w tym celu;

11) technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – są to informacje niezbędne do rozwoju, produkcji lub użytkowania danego wyrobu o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, mające postać danych technologicznych lub pomocy technicznej rozumianej jako przekazanie danych technologicznych;

12) wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – są to wyroby zaprojektowane dla celów

wojskowych lub policyjnych;

13) zniszczenie – jest to odzysk albo unieszkodliwianie, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2018 r. Poz. 992 z późn. zm. Dz. U. 2018 poz. 1000), broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także czynności prowadzące do niszczenia lub utylizacji materiałów wybuchowych.

2. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do istotnych komponentów stosuje się przepisy dotyczące strzeleckiej broni palnej, a do istotnych komponentów artyleryjskiej broni palnej stosuje się przepisy dotyczące broni palnej innej niż strzelecka broń palna.

Art. 4. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) historycznej broni palnej, zaprojektowanej przed 1900 rokiem;
- 2) broni palnej wpisanej na Listę Skarbów Dziedzictwa Narodowego albo do rejestru zabytków lub ujętej w wojewódzkiej ewidencji zabytków albo wpisanej do inwentarza muzeum będącego instytucją kultury, o których mowa w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 2187 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. poz. 10);
- 3) replik broni niezdolnych do miotania pocisków z wykorzystaniem energii produktów powstałych w wyniku reakcji chemicznej ładunku miotającego i przekrojów broni służących do prezentacji sposobu działania mechanizmów broni – jeżeli nie zawierają istotnych komponentów, które można wykorzystać zgodnie z ich przeznaczeniem w broni palnej.

Art. 5. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu warunków określonych w ustawie.

Art. 6. Działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym prowadzi się w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska.

DZIAŁ II

Zasady koncesjonowania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 7. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- 2) obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym
- wymaga uzyskania koncesji.

2. Nie wymaga uzyskania koncesji obrót:

- 1) wyrobami pirotechnicznymi, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit a-c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3

lit. a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 283 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 1338);

2) bronią palną pozbawioną cech użytkowych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, pozbawionymi cech użytkowych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, klasyfikację rodzajów materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja, uwzględniając aktualną wiedzę techniczną z zakresu wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz konieczność ich wyczerpującego sklasyfikowania.

Art. 8. 1. Koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1, udziela, odmawia udzielenia, zmienia lub cofa, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej „organem koncesyjnym”.

2. Koncesji udziela się bezterminowo.

Art. 9. 1. Przed udzieleniem koncesji organ koncesyjny zasięga, a przed wydaniem innych decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1 – może zasięgnąć opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

2. W przypadku uzyskania informacji, które mogą mieć wpływ na zmianę wydanej opinii, organy opiniujące niezwłocznie przekazują uzyskane informacje organowi koncesyjnemu.

3. Organ koncesyjny zawiadamia o udzieleniu koncesji, jej zmianie albo cofnięciu, Głównego Inspektora Pracy, ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy oraz miejsce wykonywania działalności gospodarczej komendanta wojewódzkiego Policji.

4. Organ koncesyjny zawiadamia o odmowie udzielenia koncesji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

Art 10. 1. Koncesji udziela się:

1) przedsiębiorcy, będącemu osobą fizyczną, który:

a) posiada obywatelstwo: – polskie, – innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, – innego państwa, jeżeli otrzymał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy

międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej,

b) ukończył 21 lat,

c) ma pełną zdolność do czynności prawnych,

d) nie jest sędownie ubezwłasnowolniony,

e) nie był skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,

f) oraz przeciwko któremu nie jest prowadzone postępowanie w sprawach o umyślne przestępstwo, umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe;

2) przedsiębiorcy innemu niż osoba fizyczna, jeżeli co najmniej dwie osoby będące członkami organu zarządzającego przedsiębiorstwa albo członek organu zarządzającego przedsiębiorstwa i ustanowiony przez ten organ do kierowania działalnością określoną w koncesji prokurent lub pełnomocnik, spełniają warunki określone w pkt 1, z tym że warunki, o których mowa w pkt 1 lit. e i f, dotyczą także wspólników spółki, członków organu zarządzającego, prokurentów oraz udziałowców lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji;

3) przedsiębiorcy, który:

a) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych w Krajowym Rejestrze Sądowym,

b) zapewni warunki techniczne i organizacyjne, zapewniające prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną i istotnymi komponentami udziela się przedsiębiorcy, który ponadto spełnia wymagania techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie ewidencji w Systemie Rejestracji Broni, o którym mowa w Dziale IV, zwanym dalej „SRB”.

Art. 11. 1. Za spełniającego przesłankę, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. b, uznaje się przedsiębiorcę, który uzyskał pozytywną opinię dotyczącą spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją w miejscu lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji, wydaną przez upoważnioną instytucję.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1, powinna uwzględniać przewidywany rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej i towarzyszące jej zagrożenia i obejmować ocenę w szczególności:

1) prawidłowości przyjętych lokalizacji, konstrukcji i wyposażania obiektów produkcyjnych, magazynowych, socjalnych, pomocniczych i innych, z punktu widzenia wzajemnych zagrożeń dla tych obiektów i otoczenia;

2) przydatności posiadanych przez wnioskodawcę terenów dla wzniesienia obiektów, o których mowa w pkt 1;

3) bezpieczeństwa przewidywanych do realizacji procesów technologicznych oraz występujących w

tych procesach surowców, produktów i gotowych wyrobów;

4) bezpieczeństwa urządzeń technologicznych;

5) sposobu przechowywania technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

3. Przed wystąpieniem o wydanie opinii przedsiębiorca może zwrócić się do upoważnionej instytucji o określenie wymagań dotyczących przygotowania przewidywanej działalności gospodarczej.

4. W przypadku wystąpienia zmian mogących mieć istotny wpływ na spełnienie warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją w miejscu lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji, w szczególności przebudowy obiektu, zmiany lokalizacji pomieszczeń produkcyjnych lub magazynowych lub dotychczas stosowanej technologii, przedsiębiorca występuje o aktualizację opinii, o której mowa w ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, upoważnione instytucje, mając na względzie ich potencjał naukowo-badawczy, dający gwarancję należytego wykonywania zleconych czynności, związek z działalnością objętą zakresem ustawy, doświadczenia i osiągnięcia w tym obszarze oraz specjalistyczne uprawnienia, w tym w zakresie certyfikacji.

Art. 12. 1. Wniosek o udzielenie albo zmianę koncesji zawiera:

1) firmę albo nazwę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres siedziby oraz adres miejsca lub miejsc wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej;

2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki numer lub wpis posiada;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);

4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja;

5) planowaną datę rozpoczęcia koncesjonowanej działalności gospodarczej;

6) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, a w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, dane członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów, pełnomocników uprawnionych do kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą oraz będących osobami fizycznymi wspólników, a także udziałowców i akcjonariuszy posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji przedsiębiorcy:

a) imię i nazwisko,

b) datę i miejsce urodzenia,

c) obywatelstwo,

d) numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa – serię i numer paszportu lub w stosunku do obywateli innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – serię i numer innego dokumentu potwierdzającego obywatelstwo i tożsamość,

e) adres miejsca stałego pobytu;

7) listę udziałowców lub akcjonariuszy oraz wielkość posiadanych przez nich udziałów lub wielkość znacznych pakietów akcji, o których mowa w przepisach rozdziału 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 512 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 685).

8) wskazanie osób uprawnionych do wykonywania lub kierowania koncesjonowaną działalnością gospodarczą.

2. We wniosku o udzielenie albo zmianę koncesji składa się oświadczenie:

1) o braku decyzji o niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów lub akcji, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1857);

2) o spełnianiu przesłanki, o której mowa w art. 10 ust. 2;

3) przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;

4) osób i podmiotów wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2, że nie są prowadzone przeciwko nim postępowania, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f;

5) o braku wpisu przedsiębiorcy w rejestrze dłużników niewypłacalnych w Krajowym Rejestrze Sądowym – w przypadku zmiany koncesji.

3. Do wniosku o udzielenie albo zmianę koncesji dołącza się:

1) zaświadczenie o braku wpisu przedsiębiorcy w rejestrze dłużników niewypłacalnych w Krajowym Rejestrze Sądowym – w przypadku udzielenia, rozszerzenia zakresu lub przedłużenia okresu ważności koncesji;

2) zaświadczenia o niekaralności osób i podmiotów wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

3) dowód zapłaty opłaty skarbowej.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa w formie oryginału, uwierzytelnionej kopii lub poświadczonego tłumaczenia.

5. Do wniosku o zmianę koncesji dokumenty, wymienione w ust. 3, dołącza się stosownie do zakresu zmiany wskazanej we wniosku.

6. Przedsiębiorca może dołączyć do wniosku o udzielenie koncesji także inne dokumenty, mogące mieć istotne znaczenie dla rozpatrzenia wniosku.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Organy, o których mowa w art. 9 ust. 1, mają prawo dokonać sprawdzenia faktów w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania planowanej działalności gospodarczej.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie albo zmianę koncesji, uwzględniając w nim obowiązek zawarcia informacji, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 13. Przed wydaniem decyzji w sprawie udzielenia koncesji lub jej zmiany, organ koncesyjny wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 14. 1. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji, może ubiegać się o przyrzeczenie udzielenia koncesji, zwane dalej „promesą”. W promesie uzależnia się udzielenie koncesji od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielenia koncesji.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że:

- 1) uległy zmianie dane zawarte we wniosku o udzielenie promesy;
- 2) wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w promesie;
- 3) wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2.

Art. 15. Za udzielenie koncesji lub jej zmianę oraz za udzielenie promesy pobiera się opłatę skarbową.

Art. 16. Koncesja zawiera:

- 1) podstawę prawną jej udzielenia;
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres siedziby;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) imiona i nazwiska członków organu zarządzającego oraz prokurentów, a także pełnomocników, ze wskazaniem osób uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji;
- 5) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą została udzielona koncesja;

6) datę rozpoczęcia działalności gospodarczej określonej w koncesji;

7) datę wydania.

Art. 17. 1. Organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji, jeżeli:

1) jest to uzasadnione ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo porządku publicznego;

2) przedsiębiorca znajduje się w likwidacji lub toczy się wobec niego postępowanie upadłościowe.

2. Organ koncesyjny odmawia udzielenia albo zmiany koncesji albo ogranicza jej zakres w stosunku do wniosku, jeżeli przedsiębiorca nie spełnia określonych w ustawie warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

Art. 18. Organ koncesyjny może zwracać się do sądów, prokuratury, Policji, o przekazanie informacji, materiałów i danych będących w ich posiadaniu, istotnych dla prowadzonego postępowania administracyjnego lub wyjaśniającego, zmierzającego do ustalenia, czy działalność gospodarcza określona w koncesji wykonywana przez przedsiębiorcę, rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, wynikające z przepisów prawa, albo czy działalność tego przedsiębiorcy nie stanowi zagrożenia dla obronności i bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego.

Art. 19. 1. Organ koncesyjny cofa koncesję, gdy:

1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej;

2) jest to uzasadnione ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli;

3) przedsiębiorca inny niż osoba fizyczna przestał spełniać warunki określone w art. 10 ust. 1 pkt 2 w zakresie posiadania co najmniej dwóch osób uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji, spełniających warunki z art. 10 ust. 1 pkt 1, z których co najmniej jedna z tych osób jest członkiem organu zarządzającego, a druga członkiem tego organu, prokurentem lub pełnomocnikiem uprawnionym do kierowania działalnością określoną w koncesji i pomimo wezwania organu koncesyjnego w terminie 6 miesięcy nie spełnił tych warunków;

4) przedsiębiorca przestał spełniać warunki określone w art. 10 ust. 1:

a) pkt 1 lit. e,

b) pkt 2 – w zakresie spełniania przez osoby w nim wymienione warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e,

c) pkt 3 lit. a;

5) przedsiębiorca przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. d lub pkt 2 w zakresie spełniania przez osoby uprawnione do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. d;

6) przedsiębiorca uniemożliwia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy.

2. Organ koncesyjny cofa koncesję, albo zmienia jej zakres, gdy przedsiębiorca:

1) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją;

2) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, wynikające z przepisów prawa.

3. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję:

1) w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji przedsiębiorcy;

2) gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunek określony w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f lub pkt 2 w zakresie spełniania przez osoby w nim wymienione warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. f.

4. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres, gdy przedsiębiorca:

1) nie zawiadomił organu koncesyjnego w terminie o zmianach określonych w art. 22 ust. 1 pkt 2;

2) utrudnia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy.

Art. 20. Organ koncesyjny w decyzji o cofnięciu koncesji może określić obowiązki przedsiębiorcy w zakresie terminów zbycia posiadanych przez niego materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz sposób zabezpieczenia dokumentacji i obiektów związanych z ich wytwarzaniem i obrotem. Termin zbycia nie może być krótszy niż miesiąc i dłuższy niż trzy miesiące od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna.

Art. 21. Organ wydający decyzję administracyjną lub postanowienie w postępowaniu toczącym się na podstawie ustawy może odstąpić od uzasadnienia faktycznego, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa.

DZIAŁ III

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 22. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję, jest obowiązany:

1) zawiadomić organ koncesyjny o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji, w terminie 90 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności;

2) zawiadomić organ koncesyjny, w terminie 30 dni, o zmianie:

a) firmy, nazwy lub formy prawnej wykonywanej działalności gospodarczej,

b) imienia i nazwiska oraz obywatelstwa przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną oraz osób, o

których mowa w lit. d i e,

c) siedziby, adresu siedziby i adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej, a także miejsca stałego pobytu przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną,

d) składu organu zarządzającego lub prokurentów, a także pełnomocników uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji,

e) wspólników, a także posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji przedsiębiorcy udziałowców i akcjonariuszy,

f) w zakresie wypełniania przez osoby i podmioty, o których mowa w lit. d i e oraz przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną, warunków określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c-f,

g) w zakresie wypełniania przez przedsiębiorcę warunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. a,

h) firmy lub nazwy niebędącego osobą fizyczną wspólnika, udziałowca lub akcjonariusza przedsiębiorcy,

i) stanu faktycznego, na podstawie którego zostały wydane opinie, o których mowa w art. 11 oraz zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2,

j) skutkującej przejściem koncesji z mocy prawa na inny podmiot, w szczególności w rezultacie łączenia, podziałów i przekształceń spółek prawa handlowego, sprzedaży przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części wraz z koncesją albo wniesienia koncesji jako niematerialnego składnika przedsiębiorstwa aportem do spółki prawa handlowego na pokrycie udziałów lub akcji tej spółki,

k) dotyczącej otwarcia likwidacji, wszczęcia postępowania upadłościowego, likwidacji i ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy,

l) dotyczącej zawieszenia i wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.

2. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 wpisanych do koncesji, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę koncesji.

Art. 23. 1. W przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji, przedsiębiorca jest obowiązany:

1) zabezpieczyć wytworzone i zgromadzone materiały wybuchowe, broń, amunicję, wyroby oraz technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na zasadach określonych w art. 30;

2) zbyć materiały wybuchowe, broń, amunicję, wyroby oraz technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

3) przekazać ewidencje, o których mowa w art. 39 ust. 1 i 50 ust. 1 i 3 organowi koncesyjnemu, w terminie 30 dni od dnia zakończenia działalności.

2. Przekazywane ewidencje powinny zostać uporządkowane chronologicznie i przekazane wraz ze spisem zawartości. W przypadku stwierdzenia braków w ewidencji albo niezgodności ze spisem zawartości, organ koncesyjny wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia braków w terminie 14 dni.

3. Organ koncesyjny przechowuje przekazane ewidencje przez okres 10 lat.

Art. 24. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 25. Bezpośrednio do pracy przy wytwarzaniu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może być dopuszczona jedynie osoba, która ma ukończone 18 lat.

Art. 26. Bezpośrednio do pracy przy obrocie materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może być dopuszczona jedynie osoba, która:

- 1) spełnia wymogi, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c-e;
- 2) ma ukończone 18 lat.

Art. 27. 1. Przy zatrudnieniu oraz w trakcie trwania zatrudnienia przedsiębiorca jest obowiązany weryfikować spełnianie przez pracownika wymogów, o których mowa w art. 26.

2. W celu weryfikacji, przed dopuszczeniem pracownika do pracy, o której mowa w art. 25 i art. 26, pracodawca odbiera od pracownika dokumenty potwierdzające spełnianie wymogów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c-e, art. 26 pkt 2. Spełnienie wymogów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. e potwierdza się zaświadczeniem z Krajowego Rejestru Karnego.

3. W przypadku powzięcia wątpliwości co do spełniania przez pracownika wymogów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c-e w trakcie trwania zatrudnienia pracownika, przedsiębiorca może ponownie zażądać od pracownika dokumentów potwierdzających spełnianie wymogów.

Art. 28. Opłatę za pierwsze zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego oraz badania ponosi pracownik, a za kolejne, uzyskane lub przeprowadzane w trakcie trwania zatrudnienia, opłatę ponosi pracodawca.

Art. 29. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wytworzone albo przechowywane w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, przechowuje się w odpowiednio usytuowanych, przystosowanych i zabezpieczonych przed dostępem osób nieupoważnionych pomieszczeniach, w warunkach zapewniających ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska.

Art. 30. Umowa cywilnoprawna, której przedmiotem są materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wymaga potwierdzenia na piśmie albo w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, w którym należy wskazać wszystkie istotne postanowienia umowy.

Art. 31. 1. Przedsiębiorca może zgłaszać Komendantowi Głównemu Policji transakcje dotyczące

wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, które nie naruszają przepisów ustawy, a wzbudzają jego wątpliwości co do możliwości stwarzania zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (transakcje podejrzane).

2. Informacje dotyczące transakcji podejrzanych przetwarzają się na zasadach określonych w art. 14 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 z późn. zm. Dz. U. z 2017 poz. 2405 oraz z 2018 r. Poz. 106, 138, 416, 650, 730 i 1039).

3. Komendant Główny Policji podaje do publicznej wiadomości, w tym poprzez podanie w Biuletynie Informacji Publicznej, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, na które można zgłaszać transakcje podejrzane oraz odmowy transakcji podejrzanych.

4. Zgłaszanie transakcji podejrzanych i odmów zawarcia transakcji podejrzanych, dotyczących strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów, może odbywać się za pośrednictwem SRB.

Rozdział 2

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Oddział 1

Wytwarzanie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 32. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wytwarza w taki sposób, aby w normalnych i przewidywalnych warunkach, w całym projektowanym okresie ich używania, zapewniały maksymalną niezawodność i bezpieczeństwo oraz, poza przypadkami celowego stosowania, stwarzały możliwie najmniejsze zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska.

2. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wytwarza w taki sposób, aby można je było poddać zniszczeniu.

Art. 33. 1. Nieprzydatne do użycia materiały wybuchowe, broń, amunicja, oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym podlegają zniszczeniu.

2. Zniszczenia dokonuje się w sposób bezpieczny dla życia lub zdrowia ludzi i mienia oraz możliwie najmniej uciążliwy dla środowiska.

Art. 34. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany opracować i aktualizować plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) informacje dotyczące lokalizacji i działalności przedsiębiorcy;
- 2) określenie możliwości wystąpienia zdarzeń stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia i środowiska i ich przewidywane skutki;
- 3) opis środków zapewniających gotowość na wypadek wystąpienia zdarzeń stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia i środowiska i ograniczanie skutków tych zdarzeń;
- 4) sposoby prowadzenia działań ratowniczych, powiadamiania i współdziałania z zewnętrznymi służbami ratowniczymi i innymi podmiotami oraz zasady postępowania po zakończeniu tych działań;
- 5) zasady ewakuacji ludzi i mienia z miejsc wystąpienia zdarzeń stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, mienia i środowiska.

Art. 35. Przepisów art. 34 nie stosuje się do działalności gospodarczej wykonywanej przez rusznikarzy oraz mikroprzedsiębiorców, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 1479).

Art. 36. 1. Każda jednostka broni palnej, w tym strzeleckiej broni palnej, oraz każdy istotny komponent podlegają oznakowaniu przez wytwórcę niezwłocznie po zakończeniu procesu produkcji.

2. Strzelecką broń palną oznakowuje się niepowtarzalnym, czytelnym i trwałym oznakowaniem, które obejmuje:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe;
- 2) państwo lub miejsce wytworzenia, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz. U. UE L z dnia 28.11.2012), zwanym dalej „rozporządzeniem 1106/2012”;
- 3) numer seryjny i rok wytworzenia, jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym;
- 4) model – w miarę możliwości.

3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 2, umieszcza się na szkielecie, komorze zamkowej lub zamku strzeleckiej broni palnej.

4. Istotne komponenty oznakowuje się w sposób wskazany w ust. 2, a w przypadku, gdy rozmiar istotnego komponentu nie pozwala na umieszczenie na nim pełnego oznakowania, oznakowuje się go co najmniej numerem seryjnym lub kodem alfanumerycznym albo cyfrowym.

5. Broń palną inną niż strzelecka broń palna oznakowuje się niepowtarzalnym, czytelnym i trwałym oznakowaniem, które obejmuje co najmniej: 1) nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe; 2) numer seryjny i rok wytworzenia, jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym.

6. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 2, 4 i 5 może obejmować znak towarowy wytwórcy lub

producenta.

Art. 37. 1. Plastikowe materiały wybuchowe podlegają oznakowaniu niezwłocznie po zakończeniu procesu produkcji.

2. Znakowanie plastikowego materiału wybuchowego następuje poprzez równomierne rozmieszczenie w nim materiału znakującego, rozumianego jako jedna z substancji wymienionych w części 2 „Materiały znakujące” załącznika technicznego do Konwencji, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. c, dodanego w ilości wskazanej w tej części załącznika technicznego.

3. Znakowaniu nie podlegają plastikowe materiały wybuchowe przechowywane lub stosowane w sposób określony w części 1 ust. II załącznika technicznego do Konwencji, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. c.

Art. 38. Podstawowe opakowanie jednostkowe amunicji do strzeleckiej broni palnej podlega oznakowaniu przez wytwórcę niezwłocznie po wytworzeniu. Oznakowanie obejmuje:

- 1) nazwę wytwórcy;
- 2) numer identyfikacyjny partii;
- 3) kaliber i typ amunicji.

Art. 39. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym ewidencjonuje:

- 1) wytworzone materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przyjęte do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia.

2. Wytworzona lub przyjęta do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia strzelecka broń palna i odrębne istotne komponenty podlegają ewidencjonowaniu w SRB, na zasadach określonych w przepisach działu IV ustawy.

3. Ewidencje, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone łącznie z ewidencjami materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczonych do obrotu oraz przyjętych na przechowanie lub w komis, a także zawartych transakcji mających za przedmiot obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

4. W ewidencji, o której mowa w ust. 1 można gromadzić dane osobowe: imię, nazwisko, firmę i numer identyfikacji podatkowej (NIP) wprowadzającego do ewidencji oraz sprzedającego, kupującego, oddającego do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia oraz osoby uprawnionej do odbioru towaru i osób

podpisujących raport produkcyjny.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i zakres danych dokumentacji oraz sposób ewidencjonowania wytworzonych oraz przyjętych do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także sposób prowadzenia i zakres danych dokumentacji oraz sposób ewidencjonowania wytworzonej oraz przyjętej do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów, stosowany w trybie art. 104 – mając na względzie potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji i jednoznacznej identyfikacji wytworzonych oraz przyjętych do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych oraz zniszczenia materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, jak również potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji, jednoznacznej identyfikacji i lokalizacji strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów w razie braku możliwości ich ewidencjonowania w SRB.

Oddział 2

Pozbawianie cech użytkowych broni palnej i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 40. 1. Broń palna, w tym strzelecka broń palna, oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym mogą zostać pozbawione cech użytkowych.

2. Pozbawienia cech użytkowych dokonuje przedsiębiorca posiadający koncesję, której zakres obejmuje wytwarzanie danego rodzaju broni palnej albo wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a w przypadku strzeleckiej broni palnej również podmioty, o których mowa w ust. 3.

3. Pozbawienie cech użytkowych wymaga potwierdzenia przez uprawniony podmiot.

Art. 41. Strzelecką broń palną pozbawia się cech użytkowych zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku, zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2403” (Dz. Urz. UE L 333/62 z 19.12.2015).

Art. 42. Uznaje się, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych, jeżeli przedsiębiorca zweryfikował i poświadczył zgodność pozbawienia cech użytkowych danej broni z wymogami rozporządzenia 2015/2403, wydając świadectwo pozbawienia cech użytkowych, zgodne ze wzorem określonym w załączniku III tego rozporządzenia oraz oznakował broń pozbawioną

cech użytkowych.

Art. 43. 1. Broń palną inną niż strzelecka broń palna oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zwane dalej: „inną bronią i wyrobami”, pozbawia się cech użytkowych poprzez działanie eliminujące w sposób trwały i nieodwracalny cechy użytkowe stanowiące o ich przeznaczeniu.

2. Pozbawienia cech użytkowych innej broni i wyrobów dokonuje się zgodnie ze specyfikacją techniczną, określającą szczegółowo sposób pozbawienia cech użytkowych danego rodzaju, typu lub modelu broni albo wyrobu.

3. Specyfikację techniczną, o której mowa w ust. 2, wydaje i zatwierdza podmiot posiadający koncesję na wytwarzanie danego rodzaju broni lub wyrobu.

Art. 44. 1. Uznaje się, że inna broń i wyroby zostały pozbawione cech użytkowych, jeżeli jednostka uprawniona zweryfikowała, oznakowała i poświadczyła zgodność pozbawienia cech użytkowych danej broni albo wyrobu ze specyfikacją techniczną.

2. Potwierdzeniem weryfikacji jest świadectwo pozbawienia cech użytkowych innej broni i wyrobów, wydawane przez podmiot koncesjonowany.

3. Weryfikacja zgodności pozbawienia cech użytkowych innej broni i wyrobów jest odpłatna.

Stawka odpłatności za dokonanie weryfikacji wynosi nie więcej niż 1/10 średniego wynagrodzenia za pracę. Można pobrać opłatę w wyższej wysokości, po uzgodnieniu wysokości opłaty ze zlecającym weryfikację pozbawienia cech użytkowych, w przypadku udokumentowania wyższych kosztów badań i czynności związanych z weryfikacją.

4. Przedsiębiorca ewidencjonuje inną broń i wyroby pozbawione cech użytkowych.

Art. 45. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób pozbawiania innej broni i wyrobów cech użytkowych,

2) tryb i sposób potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i oznakowania innej broni i wyrobów pozbawionych cech użytkowych oraz zakres danych umieszczanych w ewidencji,

3) stawki odpłatności za zatwierdzenie specyfikacji technicznej i poświadczenie pozbawienia innej broni i wyrobów cech użytkowych,

4) wzór świadectwa pozbawienia cech użytkowych - mając na względzie zastosowanie właściwej procedury przy pozbawianiu cech użytkowych, gwarantującej bezpieczeństwo nabywców innej broni i wyrobów pozbawionych cech użytkowych, adekwatność opłaty do kosztów dokonanej czynności oraz zawarcie we wzorze świadectwa danych pozwalających na jednoznaczną identyfikację broni lub wyrobów jako pozbawionych cech użytkowych.

Rozdział 3

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Oddział 1

Obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 46. Przedmiotem obrotu mogą być wyłącznie materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym spełniające wymagania określone w art. 33 ustawy.

Art. 47. 1. Wprowadzana po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do obrotu broń, w tym strzelecka broń palna i istotne komponenty, powinna posiadać oznakowanie, o którym mowa w art. 36.

2. Importowaną broń palną, w tym strzelecką broń palną i istotne komponenty, na których nie umieszczono niepowtarzalnego, czytelnego i trwałego oznakowania odpowiadającego oznakowaniu, o którym mowa w art. 36, oznakowuje się lub uzupełnia oznakowanie przed ich wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie po przywozie do Unii Europejskiej.

3. Wprowadzana po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń, w tym strzelecka broń palna i istotne komponenty, przekazywane z zapasów państwowych formacji uzbrojonych, muszą posiadać oznakowanie, o którym mowa w art. 36.

Oznakowanie musi zawierać oznaczenie pozwalające na identyfikację podmiotu przekazującego broń z zapasów państwowych formacji uzbrojonych.

Art. 48. 1. Oznakowania lub uzupełnienia oznakowania broni palnej, w tym strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów, może dokonać przedsiębiorca, któremu została udzielona koncesja na wytwarzanie tego rodzaju broni.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może oznakować lub uzupełnić oznakowanie wyłącznie broni, która spełnia wymogi określone w art. 32.

Art. 49. 1. Przedsiębiorca dokonujący wwozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiałów wybuchowych, broni lub amunicji, na które nie jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, jest obowiązany posiadać koncesję, o której mowa w art. 7, i okazać ją funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej.

2. Właściwy organ Służby Celno-Skarbowej, po dopuszczeniu do obrotu towaru, o którym mowa w ust. 1, wwiezionego na obszar celny Unii Europejskiej i zgłoszonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do procedury dopuszczenia do obrotu, zawiadamia w ciągu 3 dni roboczych od daty zwolnienia towaru do tej procedury, komendanta wojewódzkiego Policji

właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy.

3. W zawiadomieniu wskazuje się: oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres siedziby, numer koncesji i datę jej wydania oraz ilość, rodzaj, nazwę, kaliber, markę, serię, numer i rok wytworzenia broni lub amunicji, a w przypadku materiałów wybuchowych – nazwę handlową, oznaczenie producenta, numer partii, rok produkcji, ilość i dodatkowe oznaczenia fabryczne materiału stosowane przez producenta.

Art. 50. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym ewidencjonuje:

1) przeznaczone do obrotu materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także zawarte transakcje mające za przedmiot obrót tymi towarami koncesjonowanymi;

2) przyjęte na przechowanie lub w komis materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

2. Przeznaczona do obrotu lub przyjęta na przechowanie lub w komis strzelecka broń palna lub odrębne istotne komponenty oraz transakcje dotyczące obrotu tą bronią podlegają ewidencjonowaniu w SRB, na zasadach określonych w przepisach działu IV ustawy.

3. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu ograniczoną tylko do pośrednictwa, prowadzi ewidencję zawartych transakcji w zakresie pośrednictwa.

4. Ewidencje, o których mowa w ust. 1 mogą być prowadzone łącznie z ewidencjami wytworzonych oraz przyjętych do naprawy, remontu, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

5. W ewidencji, o której mowa w ust. 1 można gromadzić dane osobowe: imię, nazwisko, firmę i numer identyfikacji podatkowej (NIP) wprowadzającego do ewidencji oraz sprzedającego, kupującego, oddającego do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia oraz osoby uprawnionej do odbioru towaru.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i zakres danych dokumentacji oraz sposób ewidencjonowania:

1) przeznaczonych do obrotu oraz przyjętych na przechowanie lub w komis materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także zawartych transakcji mających za przedmiot obrót tymi towarami koncesjonowanymi,

- 2) zawartych transakcji w zakresie pośrednictwa,
- 3) przeznaczonej do obrotu oraz przyjętej na przechowanie lub w komis strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów, a także zawartych transakcji mających za przedmiot obrót tą bronią i odrębnymi istotnymi komponentami, prowadzone w trybie art. 104 – mając na względzie potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i ich jednoznacznej identyfikacji oraz rejestracji zawartych transakcji, w tym transakcji w zakresie pośrednictwa, potrzebę pełnej rejestracji i jednoznacznej identyfikacji tych towarów koncesjonowanych w przypadku ich przyjęcia na przechowanie lub w komis, jak również potrzebę zapewnienia pełnej rejestracji oraz jednoznacznej identyfikacji i lokalizacji strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych komponentów, w razie braku możliwości ich ewidencjonowania w SRB.

Art. 51. Sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym dokonuje się na podstawie dokumentu uprawniającego do nabycia i sprzedaży.

Art. 52. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja, wyroby oraz technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym mogą być sprzedawane wyłącznie podmiotom określonym w ustawie.

2. Materiały wybuchowe sprzedaje się:

1) przedsiębiorcy, instytutowi badawczemu lub szkole wyższej, które przedłożą:

- a) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi,
- b) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji,
- c) pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych wydane odpowiednio przez wojewodę lub inny organ uprawniony do wydania takiego pozwolenia na podstawie odrębnych przepisów;

2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do materiałów wybuchowych regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;

3) innym podmiotom, których dostęp do materiałów wybuchowych regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

3. Broń, w tym strzelecką broń palną i istotne komponenty, sprzedaje się:

1) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom, które przedłożą:

- a) dla broni kategorii A, B: zaświadczenie wydane odpowiednio przez właściwy organ Policji lub

organ wojskowy, uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni;

b) dla broni kategorii C: dokument potwierdzający tożsamość osoby fizycznej, w przypadku osoby prawnej dowód osobisty osoby upoważnionej do jej reprezentowania.

2) cudzoziemcom – na warunkach określonych w ustawie z dnia ... o broni i amunicji;

3) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu bronią – zgodnie z zakresem koncesji;

4) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji – w celu przeprowadzania prób rodzajów amunicji wytwarzanej na podstawie koncesji;

5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Straży Ochrony Kolei oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do amunicji regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;

6) innym podmiotom, których dostęp do broni regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

4. Amunicję sprzedaje się:

1) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom na podstawie:

a) legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni,

b) zaświadczenia wydanego odpowiednio przez właściwy organ Policji lub organ wojskowy, uprawniającego do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni wraz z amunicją do tej broni,

c) dowodu osobistego – do broni historycznej i strzeleckiej broni palnej kategorii C;

2) cudzoziemcom – na warunkach określonych w ustawie z dnia ... o broni i amunicji;

3) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu amunicją – zgodnie z zakresem koncesji;

4) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania broni – do broni określonej w koncesji;

5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno- Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Ochrony Kolei oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do amunicji regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej

nabycia;

6) specjalistycznym uzbrojonym formacjom ochronnym – na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji w celu szkolenia strzeleckiego;

7) innym podmiotom, których dostęp do amunicji regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

5. Komponenty amunicji, o których mowa w art. 3 ust 1 pkt 1 lit. d, sprzedaje się przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji, w której te komponenty występują.

6. Proch bezdymny, proch czarny i splotki sprzedaje się osobom pełnoletnim.

7. Wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:

1) przedsiębiorcom posiadającym koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Ochrony Kolei oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do takich wyrobów regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;

3) innym podmiotom, których dostęp do wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

8. Kamizelki kuloodporne, hełmy wojskowe i policyjne, ochraniacze twarzy, kończyn i innych części ciała sprzedaje się także osobom pełnoletnim.

9. Technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:

1) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

a) obrotu określonymi technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,

b) wytwarzania wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których dotyczy dana technologia;

2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa Straży Marszałkowskiej i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do takiej technologii regulują przepisy odrębne – po

okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;

3) innym podmiotom, których dostęp do technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym regulują odrębne przepisy – na warunkach w nich określonych.

Art. 53. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany poinformować o dokonanej sprzedaży:

1) materiałów wybuchowych podmiotom, wymienionym w art. 52 ust. 2 pkt 1 – komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę nabywcy – w terminie pięciu dni roboczych;

2) broni palnej innej niż strzelecka broń palna, na posiadanie której jest wymagane pozwolenie, osobom fizycznym, przedsiębiorcom albo innym podmiotom wymienionym w art. 52 ust. 3 pkt 1-4 i 6 – komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu nabywcy albo siedzibę nabywcy albo organ wojskowy, który wydał zaświadczenie uprawniające do nabycia broni – w terminie pięciu dni roboczych;

3) strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów osobom fizycznym, przedsiębiorcom albo innym podmiotom wymienionym w art. 52 ust. 3 pkt 1-4 i 6 – komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu nabywcy albo siedzibę nabywcy albo organ wojskowy, który wydał zaświadczenie uprawniające do nabycia strzeleckiej broni palnej i jej istotnych komponentów – w przypadku określonym w art. 104 ust. 1 – w terminie pięciu dni roboczych.

2. Informacja o dokonanej sprzedaży zawiera:

1) dane identyfikujące sprzedawcę:

a) imię i nazwisko oraz adres miejsca stałego pobytu albo firmę lub nazwę przedsiębiorcy i adres siedziby,

b) numer koncesji,

c) numer identyfikacji podatkowej (NIP);

2) dane identyfikujące nabywcę:

a) imię i nazwisko oraz adres miejsca stałego pobytu albo firmę lub nazwę przedsiębiorcy albo podmiotu i adres siedziby,

b) numer koncesji – jeżeli dotyczy,

c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – w przypadku nabywcy innego niż osoba fizyczna,

d) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo PESEL, a jeżeli nie został nadany – nazwę, serię i numer dokumentu tożsamości oraz organ, który wydał dokument tożsamości – w przypadku gdy nabywcą jest osoba fizyczna;

3) dane identyfikujące osobę upoważnioną do odbioru materiałów wybuchowych albo broni:

a) imię i nazwisko,

b) nazwę oraz serię i numer dokumentu tożsamości, a także organ wydający dokument tożsamości,

c) dane identyfikujące dokument uprawniający do odbioru materiałów wybuchowych albo broni: nazwa, data i numer dokumentu, oraz oznaczenie wystawcy dokumentu;

4) datę i miejsce sprzedaży;

5) dane identyfikujące będące przedmiotem sprzedaży:

a) materiały wybuchowe: – nazwę handlową materiału wybuchowego, – oznaczenie producenta, – numer partii, – rok produkcji, – masę materiału wybuchowego, – dodatkowe oznaczenia fabryczne materiału stosowane przez producenta,

b) broń palna inną niż strzelecka broń palna, na posiadanie której jest wymagane pozwolenie: – oznakowanie, – państwo wytworzenia zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012, – kaliber, – markę, – kategorię, podkategorię i typ,

c) strzelecką broń palną oraz istotne komponenty: – oznakowanie, – kaliber, – markę, – kategorię, podkategorię i typ, – oznakowanie istotnych komponentów, jeżeli jest inne od oznakowania na szkielecie lub komorze zamkowej broni, – określenie istotnego komponentu - spośród wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 4;

6) dane identyfikujące dokument uprawniający do nabycia: nazwę, datę i numer dokumentu, oraz oznaczenie wystawcy dokumentu.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji o sprzedaży materiałów wybuchowych, broni palnej innej niż strzelecka broń palna, na posiadanie której jest wymagane pozwolenie oraz strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów, mając na względzie konieczność zapewnienia skutecznej kontroli obrotu materiałami wybuchowymi, bronią palną, w tym strzelecką bronią palną i istotnymi komponentami, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także w przypadku braku możliwości ewidencjonowania transakcji obrotu dotyczących strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów w SRB.

Art. 54. 1. Nabywanie materiałów wybuchowych, broni, w tym strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym od przedsiębiorców nieposiadających koncesji na obrót tymi towarami jest zakazane, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 2.

2. Wyroby, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych do użytku cywilnego (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 283 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 138, 398, 650) oraz broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.

Art. 55. 1. Dopuszcza się przeprowadzanie transakcji dotyczących obrotu bronią i amunicją scaloną, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. a, na podstawie umów zawieranych na odległość, za

pośrednictwem sieci teleinformatycznej.

2. Strony transakcji, o której mowa w ust. 1, opatrują dokumenty dotyczące obrotu bronią i amunicją kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Strony transakcji posługują się w pełni identyfikowalnym zakończeniem sieci o stałym adresie IP.

3. Wydanie nabywcy broni i amunicji nabytej za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, możliwe jest po przedstawieniu sprzedawcy dokumentu uprawniającego do nabycia broni i amunicji do tej broni oraz zweryfikowaniu przez sprzedawcę tych dokumentów i tożsamości nabywcy.

Art. 56. 1. Umowa przechowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym może zostać zawarta pomiędzy przedsiębiorcami posiadającymi koncesję uprawniającą do obrotu tymi towarami koncesjonowanymi, z prawem ich magazynowania, w przypadku:

1) zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji;
2) zaistnienia nagłych i nieprzewidywalnych sytuacji uniemożliwiających przedsiębiorcy magazynowanie towarów koncesjonowanych w miejscu wykonywania działalności gospodarczej wpisanym do koncesji.

2. Przedsiębiorca, który oddał towary koncesjonowane na przechowanie, zawiadamia o tym organ koncesyjny w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy przechowania, załączając do zawiadomienia kopię umowy.

Art. 57. 1. Użyczenie lub najem przez przedsiębiorcę materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym są zakazane.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy użyczenia i najmu:

1) pomiędzy przedsiębiorcami posiadającymi koncesję w tym samym zakresie, do prób, testów oraz w celach wystawowych;
2) państwowym formacjom uzbrojonym, do prób i testów;
3) broni zastępczej na czas naprawy lub remontu broni u przedsiębiorcy, u którego zakupiono broń;
4) klientom posiadającym pozwolenie na dany rodzaj broni do prób i testów przed zakupem, maksymalnie na okres 30 dni.

Oddział 2

Przemieszczanie przez przedsiębiorców strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji do strzeleckiej broni palnej

Art. 58. Przemieszczanie strzeleckiej broni palnej przez przedsiębiorcę w ramach wykonywanej działalności gospodarczej:

1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – jako państwa docelowego transakcji z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa trzeciego traktowanego na równi z tymi państwami na podstawie umowy Rady Unii Europejskiej z państwami trzecimi w sprawie włączenia tych

państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – jako państwa początkowego transakcji do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

3) z państwa członkowskiego Unii Europejskiej początkowego transakcji lub przez kolejne państwa członkowskie, przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

- wymaga zgody przewozowej, urzędowo poświadczonej kopii uprzedniej zgody przewozowej lub urzędowo poświadczonej kopii decyzji o zwolnieniu z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych (decyzja o zwolnieniu) – w przypadku jej wydania.

Art. 59. Przepisy dotyczące przemieszczania strzeleckiej broni palnej stosuje się do przemieszczania nieumieszczonych w broni istotnych komponentów oraz amunicji do strzeleckiej broni palnej.

Art. 60. 1. W przypadku przemieszczania strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, poświadczenia zgody przewozowej dokonuje, z zastrzeżeniem art. 63 ust. 1, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę zbywcy strzeleckiej broni palnej.

2. Zgoda przewozowa zawiera:

- 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
- 2) firmę, nazwę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy strzeleckiej broni palnej;
- 3) siedzibę i jej adres lub adres miejsca stałego pobytu zbywcy i nabywcy strzeleckiej broni palnej;
- 4) adres, na który strzelecka broń palna ma być dostarczona;
- 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów albo amunicji;
- 6) informacje, że amunicja została poddana kontroli zgodnie z Konwencją z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni krótkiej;
- 7) środek transportu;
- 8) datę wysyłki oraz przewidywaną datę przybycia;
- 9) datę ważności zgody przewozowej.
- 10) liczbę jednostek strzeleckiej broni palnej i liczbę istotnych komponentów lub ilość amunicji;
- 11) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji oraz decyzji o zwolnieniu – w przypadku jej wydania;
- 12) wskazanie osoby przekazującej i przyjmującej broń.

3. Przedsiębiorca ubiegający się o poświadczenie zgody przewozowej przedkłada organowi kopię uprzedniej zgody przewozowej albo kopię innego dokumentu wydanego przez właściwy organ państwa docelowego transakcji, zawierającego informację o przyczynach niewydania uprzedniej

zgody przewozowej oraz oświadczenie, że nie są mu znane specjalne warunki lub ograniczenia dotyczące dalszej sprzedaży towarów wymienionych w dokumencie

4. Organ poświadcza zgodę przewozową w terminie 5 dni od dnia jej otrzymania.

Art. 61. 1. Komendant wojewódzki Policji odmawia poświadczenia zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 i może odmówić poświadczenia zgody przewozowej:

1) z przyczyn, o których mowa w art. 19 ust. 2;

2) gdy przedstawiony dokument nie spełnia wymogów formalnych określonych w przepisach lub jest wypełniony nieprawidłowo;

3) gdy do transakcji dołączono uprzednią zgodę przewozową państwa docelowego transakcji, której termin ważności upłynął lub przekroczono limit ilości broni lub amunicji w niej określony.

2. Odmowa poświadczenia zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji o odmowie poświadczenia zgody przewozowej przysługuje odwołanie do organu koncesyjnego.

Art. 62. 1. Komendant wojewódzki Policji po poświadczeniu zgody przewozowej bezzwłocznie przesyła kopię tej zgody do Komendanta Głównego Policji, który przekazuje ją właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przemieszczana strzelecka broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

2. Po poświadczeniu zgody przewozowej komendant wojewódzki Policji może przeprowadzić kontrolę zgodności informacji zawartych w zgodzie przewozowej ze strzelecką bronią palną przemieszczaną z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 63. 1. Organ koncesyjny, na wniosek przedsiębiorcy, może w drodze decyzji administracyjnej, zwolnić przedsiębiorcę dokonującego przemieszczenia strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, z obowiązku każdorazowego poświadczenia zgody przewozowej przez komendanta wojewódzkiego Policji, jeżeli przedsiębiorca udokumentuje stosowanie przez co najmniej 3 lata wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1050 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 650).

2. Organ koncesyjny przekazuje kopię decyzji o zwolnieniu komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

3. Decyzję o zwolnieniu wydaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 64. Organ koncesyjny może cofnąć decyzję o zwolnieniu z przyczyn określonych w art. 19 ust.

2 albo cofa decyzję o zwolnieniu z przyczyn określonych w art. 19 ust. 1, z powodu utraty certyfikatu zgodności dotyczącego wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lub gdy przedsiębiorca nie przestrzega specjalnych warunków lub ograniczeń dotyczących dalszej sprzedaży towarów.

Art. 65. 1. Przedsiębiorca dokonujący przemieszczania strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przechowuje egzemplarz uprzedniej zgody przewozowej przez 10 lat od daty jej poświadczenia.

2. Przedsiębiorca dokonujący przemieszczania strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, któremu wydano decyzję o zwolnieniu, jest ponadto obowiązany:

- 1) każdorazowo poświadczyć przez siebie i przekazać zgodę przewozową nabywcy strzeleckiej broni palnej z innego państwa członkowskiego;
- 2) zamieścić w dokumencie oświadczenie, że nie są mu znane specjalne warunki lub ograniczenia dotyczące dalszej sprzedaży towarów wymienionych w dokumencie;
- 3) przekazać poświadczoną przez siebie kopię zgody przewozowej komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce swojej siedziby, nie później niż 7 dni przed wydaniem strzeleckiej broni palnej jej nabywcy.

Art. 66. Komendant wojewódzki Policji, po otrzymaniu kopii zgody przewozowej poświadczonej przez przedsiębiorcę, bezzwłocznie przesyła kopię tej zgody Komendantowi Głównemu Policji, który przesyła ją właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przewożona strzelecka broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

Art. 67. 1. W przypadku przemieszczania strzeleckiej broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej dokonuje komendant wojewódzki Policji, właściwy ze względu na siedzibę nabywcy strzeleckiej broni palnej w terminie 5 dni od dnia jej otrzymania.

2. Uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności dane, o których mowa w art. 60 ust. 2 pkt 1-6 oraz oświadczenie, że nie są mu znane specjalne warunki lub ograniczenia dotyczące dalszej sprzedaży towarów wymienionych w dokumencie.

Art. 68. 1. Komendant wojewódzki Policji odmawia poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 i może odmówić poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej:

- 1) z przyczyn, o których mowa w art. 19 ust. 2;
- 2) gdy wnioskodawca nie posiada uprawnień do obrotu danym rodzajem broni lub amunicji;
- 3) gdy przedstawiony dokument nie spełnia wymogów formalnych określonych w przepisach lub jest wypełniony nieprawidłowo.

2. Odmowa poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji o odmowie poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej przysługuje odwołanie do organu koncesyjnego.

Art. 69. 1. W przypadku przemieszczania strzeleckiej broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, zgoda przewozowa nie wymaga poświadczenia przez właściwe władze państwa początkowego transakcji, jeżeli państwo początkowe transakcji zwolniło przedsiębiorcę z obowiązku poświadczenia zgody przewozowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strzeleckiej broni palnej musi towarzyszyć do miejsca docelowego jej przemieszczenia urzędowo poświadczona kopia dokumentu o zwolnieniu.

Art. 70. 1. W przypadku gdy przemieszczanie strzeleckiej broni palnej jest realizowane za pośrednictwem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek, przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą określoną w koncesji, który dokonał zlecenia przewozu, jest obowiązany przekazać dokonującemu przewozu urzędowo poświadczoną kopię zgody przewozowej lub decyzji o zwolnieniu – w przypadku jej wydania oraz urzędowo poświadczoną kopię uprzedniej zgody przewozowej.

2. Podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek, który otrzymał zlecenie przewozu strzeleckiej broni palnej jest obowiązany do posiadania dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Art. 71. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określi, w drodze rozporządzenia, wzory zgody przewozowej i uprzedniej zgody przewozowej, mając na względzie, aby umożliwiały one jednoznaczną identyfikację strzeleckiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji do strzeleckiej broni palnej oraz stron transakcji, a także zawierały miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji oraz oświadczenia, że przedsiębiorcy nie są znane specjalne warunki lub ograniczenia dotyczące dalszej sprzedaży towarów.

Oddział 3

Wywóz i tranzyt broni palnej, części i istotnych komponentów oraz amunicji do broni palnej

Art. 72. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o: „broni palnej”, „częściach”, „istotnych komponentach”, „amunicji” „wywozie”, „osobie”, „eksporterze”, „obszarze celnym Unii”, „zgłoszeniu wywozowym”, „wywozie czasowym”, „tranzyście”, „przeładunku”, „zezwoleń na wywóz”, „nielegalnym obrocie”, „śledzeniu historii”, należy przez to rozumieć pojęcia zdefiniowane w art. 2 pkt 1-4 i 6-16 rozporządzenia 258/2012. Art. 3 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 nie stosuje się.

Art. 73. 1. Wywóz broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji wymaga uzyskania zezwolenia na wywóz.

2. Wykaz broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji, na które wymagane jest zezwolenie na wywóz, określa załącznik 1 do rozporządzenia 258/2012.

3. Zezwolenia na wywóz, w drodze decyzji administracyjnej, udziela minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek eksportera.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) określenie rodzaju zezwolenia na wywóz, o które wnioskuje eksporter, spośród wskazanych w art. 2 pkt 14 rozporządzenia 258/2012;

2) nazwę eksportera, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI), adres siedziby albo miejsca prowadzenia działalności oraz dane kontaktowe wraz ze wskazaniem osoby do kontaktu;

3) nazwę odbiorcy końcowego, jego numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI) – jeżeli dotyczy, adres siedziby albo miejsca stałego pobytu oraz dane kontaktowe;

4) nazwę agenta celnego lub przedstawiciela eksportera lub podmiotu będącego partnerem handlowym eksportera przy realizacji wnioskowanego wywozu, wraz z określeniem jego roli w tym wywozie, jego numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI), adres jego siedziby albo miejsca stałego pobytu oraz dane kontaktowe;

5) wskazanie państwa wywozu, wraz z kodowym oznaczeniem tego państwa, zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012;

6) wskazanie państwa przywozu wraz z kodowym oznaczeniem tego państwa, zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012;

7) wskazanie oznaczenia dokumentu zezwalającego na przywóz towarów objętych wnioskiem, miejsca i daty jego wydania, daty ważności oraz nazwy organu, który udzielił tego zezwolenia;

8) nazwę użytkownika końcowego, jeżeli jest znany w momencie realizacji wnioskowanego wywozu, jego numer Wspólnotowego Systemu Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych (EORI) – jeżeli dotyczy, adres siedziby albo miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oraz dane kontaktowe;

9) wskazanie państwa trzeciego tranzytu, wraz z kodowym oznaczeniem tego państwa, zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012 – jeżeli dotyczy;

10) wskazanie państwa członkowskiego planowanego do zgłoszenia do procedury wywozu, w którym znajdują się towary objęte wnioskiem;

11) informację w przypadku, gdy broń palna, jej części i istotne komponenty oraz amunicja są umieszczone w jednym lub kilku państwach członkowskich innych, niż państwo członkowskie, w

którym złożono wniosek o zezwolenie na wywóz;

12) opis towarów objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia na wywóz;

13) wskazanie ośmiocyfrowych numerów kodów Nomenklatury Scalonej właściwych dla towarów lub grup towarów objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia na wywóz, określonych w Załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z dnia 07.09.1987 r., str. 1);

14) wskazanie oznakowania umieszczonego na towarze objętym wnioskiem;

15) określenie waluty i wartości transakcji, zgodne z zawartą umową na wywóz towarów objętych wnioskiem;

16) określenie ilości towarów, wyrażonej w sztukach lub wadze w kilogramach;

17) określenie końcowego zastosowania towarów objętych wnioskiem – jeżeli dotyczy;

18) wskazanie daty zawarcia umowy dotyczącej wnioskowanego wywozu – jeżeli dotyczy;

19) określenie celnej procedury wnioskowanego wywozu.

5. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na wywóz eksporter dołącza:

1) kopię koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu towarami objętymi wnioskiem;

2) w przypadku gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą będącym osobą fizyczną – oświadczenie, że nie był karany za czyn stanowiący przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 190 z 18.07.2002, str. 1) lub za jakikolwiek inny czyn, jeżeli stanowi on przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności od 4 lat, a w przypadku, gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą innym niż osoba fizyczna – oświadczenie osób reprezentujących osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, że nie były karane za taki czyn;

3) oryginał albo uwierzytelnioną kopię umowy zawartej z odbiorcą w państwie trzecim dotyczącej wywozu towarów objętych wnioskiem;

4) dokumenty, w formie oryginału albo uwierzytelnionej kopii, potwierdzające, że właściwy organ państwa trzeciego przywozu zezwolił na przywóz towarów objętych wnioskiem;

5) uwierzytelnione kopie pisemnych wniosków eksportera do właściwych organów państw trzecich tranzytu o wydanie oświadczeń o braku zastrzeżeń w odniesieniu do tranzytu przez ich terytorium towarów objętych wnioskiem – jeżeli eksporter planuje taki tranzyt;

6) dokument lub dokumenty, w formie oryginału albo uwierzytelnionej kopii, potwierdzające, że właściwy organ państwa trzeciego tranzytu nie zgłosił zastrzeżeń wobec planowanego tranzytu towarów objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia na tranzyt albo oświadczenie wnioskodawcy,

że w terminie 20 dni roboczych od daty złożenia przez eksportera wniosków, o których mowa w pkt 5, do eksportera nie wpłynęły zastrzeżenia właściwego organu państwa trzeciego tranzytu wobec planowanego tranzytu;

7) zgodę właściwego organu państwa trzeciego na określone dysponowanie towarem, w przypadku, gdy importer lub końcowy użytkownik zobowiązał się do uzyskania takiej zgody albo oświadczenie, że wnioskodawca nie posiada wiedzy w zakresie takiego zobowiązania.

6. Do wniosku eksporter dołącza również oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą i podane w dobrej wierze. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy eksportera pouczyć.

7. W przypadku dokumentów dołączanych do wniosku sporządzonych w języku obcym, należy dołączyć dokonane przez tłumacza przysięgłego tłumaczenia tych dokumentów na język polski.

8. Eksporter jest obowiązany zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki zmiany dotyczące danych zawartych we wniosku, w terminie 7 dni od dnia ich powstania.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatrując wniosek może zażądać od eksportera informacji i dokumentów umożliwiających weryfikację informacji zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia oraz dokumentów dołączonych do wniosku.

10. Wniosek może być złożony za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, po opatrzeniu kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na wywóz, uwzględniając obowiązek zawarcia w nim odpowiednio elementów, o których mowa w ust. 4 i 5 oraz pouczenia z ust. 6, mając na celu kompletność zawartych we wniosku informacji oraz ułatwienie poprawnego sporządzenia wniosku.

Art. 74. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatruje wniosek w terminie 30 dni roboczych od dnia otrzymania od eksportera wszystkich wymaganych dokumentów i informacji.

2. W przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej termin wskazany w ust. 1 może zostać przedłużony do 60 dni roboczych.

Art. 75. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela zezwolenia na wywóz, odmawia, unieważnia, zawiesza, zmienia lub cofa udzielone zezwolenie, mając na względzie przesłanki wskazane w art. 10 i art. 11 rozporządzenia 258/2012.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, rozpatrując wniosek o udzielenie zezwolenia na wywóz, uwzględnia opinie organów opiniujących, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także zastrzeżenia właściwego organu państwa trzeciego w zakresie wywozu lub tranzytu towarów objętych wnioskiem.

Art. 76. 1. Zezwolenia na wywóz udziela się na okres 1 roku, jednakże nie na dłużej niż okres

ważności zezwolenia lub dokumentu uprawniającego do przywozu, wydane przez właściwe organy w państwie trzecim przywozu.

2. Oryginał zezwolenia na wywóz, po wykorzystaniu lub upływie terminu ważności, zwraca się organowi, który go wydał.

Art. 77. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, przed wydaniem zezwolenia na wywóz, może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu o wyrażenie opinii odnośnie występowania okoliczności uzasadniających odmowę wydania zezwolenia na wywóz.

2. Opinie są przekazywane przez organy opiniujące ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wystąpienia o opinię.

3. W przypadku, gdy w terminie 20 dni od daty złożenia przez eksportera wniosków, o których mowa w art. 73 ust. 5 pkt 5, do eksportera nie wpłynęły zastrzeżenia właściwego organu państwa trzeciego tranzytu wobec planowanego tranzytu, minister właściwy do spraw gospodarki uznaje, że właściwy organ państwa trzeciego tranzytu nie zgłasza zastrzeżeń wobec planowanego tranzytu.

Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi rejestr udzielonych zezwoleń na wywóz broni palnej, części i istotnych komponentów lub amunicji oraz przechowuje zawarte w tym rejestrze dane przez 10 lat.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przechowuje informacje i dokumenty zgromadzone w toku postępowania o udzielenie zezwolenia na wywóz przez okres 10 lat, w celu umożliwienia identyfikacji i identyfikowalności broni palnej, części i istotnych komponentów lub amunicji, będącej przedmiotem wywozu oraz wykrywaniu i zapobieganiu nielegalnemu obrotowi takimi towarami.

3. Eksporter jest obowiązany prowadzić i przechowywać w swojej siedzibie ewidencję zawierającą dane identyfikujące zezwolenie: jego numer, datę wydania i datę ważności wraz z informacją o stopniu jego realizacji wobec ilości przyznaných na zezwoleniu.

4. Wpisów do ewidencji, o której mowa w ust. 3, dokonuje się niezwłocznie.

5. Eksporter, na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki, obowiązany jest udostępnić niezwłocznie dane, o których mowa w ust. 3.

Art. 79. Organem właściwym do wypełniania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 7, art. 11 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1 i 3 oraz art. 19 rozporządzenia 258/2012 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 80. W przypadkach wskazanych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 258/2012, wywóz broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji odbywa się według procedur określonych w przepisach celnych, w wyznaczonym zgodnie z art. 82 urzędzie celnoskarbowym.

Art. 81. 1. Wywóz broni palnej części, istotnych komponentów oraz amunicji jest realizowany w wyznaczonych urzędach celno-skarbowych.

2. Wykaz wyznaczonych urzędów celno-skarbowych, o których mowa w ust. 1, jest określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 20 ust 2 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1050 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. poz. 650).

Art. 82. Wywóz broni palnej, części, istotnych komponentów oraz amunicji podlega kontroli organu udzielającego zezwolenie oraz urzędom celno-skarbowym pod względem:

- 1) przestrzegania zgodności rzeczywistego wywozu z zezwoleniem, w tym weryfikacji transakcji po jej dokonaniu;
- 2) prawidłowości prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 78 ust. 3.

Art. 83. 1. Na wniosek przedsiębiorcy, który zamierza nabyć broń palną, części i istotne komponenty tej broni lub amunicję do broni palnej, o których mowa w rozporządzeniu 258/2012, poza obszarem celnym Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje certyfikat importowy lub poświadcza oświadczenie końcowego użytkownika.

2. W przypadku, gdy właściwe organy państwa trzeciego wywozu tego wymagają, minister właściwy do spraw gospodarki, w ramach poświadczenia oświadczenia końcowego użytkownika, może zobowiązać się do uznania ograniczeń i warunków związanych z obrotem bronią palną, częściami i istotnymi komponentami tej broni lub amunicji do broni palnej określonych przez te organy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić poświadczenia oświadczenia końcowego użytkownika, jeżeli nie mogą być spełnione warunki i ograniczenia określone przez właściwe organy państwa trzeciego wywozu.

Art. 84. 1 Wniosek o wydanie certyfikatu importowego lub poświadczenie oświadczenia użytkownika końcowego zawiera:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) oznaczenie podmiotów będących partnerami handlowymi wnioskodawcy przy realizacji wnioskowanego przywozu, w tym ich nazwy, adresy siedzib albo adresy miejsca zamieszkania, oraz ich roli w tej transakcji;
- 4) opis broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej, będących przedmiotem przywozu, w tym wartość, ilość i oznakowanie;
- 5) oznaczenie producenta towarów, które będą przedmiotem przywozu oraz końcowych

użytkowników;

6) informację o sposobie wykorzystania broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej przez końcowych użytkowników;

7) określenie kraju końcowego przeznaczenia;

8) w przypadku wywozu lub transferu wewnątrzunijnego – oświadczenie, że wnioskodawca podejmie niezbędne działania, aby towary, które będą przedmiotem obrotu, dotarły do końcowego użytkownika;

9) oświadczenie wnioskodawcy, że nie są znane warunki lub ograniczenia dotyczące dalszej odsprzedaży nabywanych towarów, a w przypadku ich wystąpienia zobowiązuje się do ich respektowania.

2. Do wniosku o wydanie certyfikatu importowego lub poświadczenia oświadczenia końcowego użytkownika na przywóz broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej wnioskodawca dołącza:

1) oświadczenia o posiadaniu koncesji uprawniającej do nabycia broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej;

2) projekt umowy lub umowę dotyczącą przywozu, jeśli taka umowa jest wymagana, list intencyjny lub zapytanie ofertowe;

3) certyfikat importowy lub oświadczenie końcowego użytkownika w przypadku wywozu lub transferu wewnątrzunijnego, chyba że krajem końcowego przeznaczenia towaru jest Rzeczpospolita Polska;

4) zgodę właściwego zagranicznego organu państwa trzeciego wywozu na określone dysponowanie towarem, w przypadku gdy importer lub końcowy użytkownik zobowiązał się do uzyskania takiej zgody albo oświadczenie, że wnioskodawca nie posiada wiedzy w zakresie wymogu uzyskania zgody;

3. Do dokumentu sporządzonego w języku obcym dołącza się tłumaczenie tego dokumentu na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

Art. 85. Przed wydaniem certyfikatu importowego lub poświadczeniem oświadczenia końcowego użytkownika minister właściwy do spraw gospodarki zasięga opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego co do istnienia przesłanek uzasadniających odmowę wydania certyfikatu importowego lub poświadczenia oświadczenia końcowego użytkownika, określonych w art. 86 ust. 3.

Art. 86. 1 Certyfikat importowy oraz poświadczenie oświadczenia końcowego użytkownika są dokumentami przeznaczonymi do okazania właściwym władzom państw trzecich poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i zaświadczają o wiarygodności podmiotu i o objęciu kontrolą przez właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej transakcji w zakresie przywozu lub transferu

wewnątrzunijnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej.

2. Przedsiębiorcy posiadający koncesję dokonujący przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej są obowiązani do udokumentowanego informowania podmiotów nabywających, o ograniczeniach w zakresie dysponowania towarem. W przypadku wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki poświadczenia oświadczenia końcowego użytkownika w odniesieniu do broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej stanowiących przedmiot przywozu, do informacji należy dołączyć numer i datę poświadczenia oraz nazwę końcowego użytkownika.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić wydania certyfikatu importowego lub odmówić poświadczenia oświadczenia końcowego użytkownika, jeżeli nie jest możliwe potwierdzenie faktów, o których mowa w ust. 1 i 2 z powodu braku rękojmi zgodnego z prawem dokonania transakcji.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór certyfikatu importowego, uwzględniając zawarcie w nim w szczególności nazwy wnioskodawcy lub odbiorcy, nazwy zagranicznego eksportera, ich siedziby, adresu, nazwy i opisu towaru, numeru kontrolnego, ilości i wartości, opisu ostatecznego wykorzystania oraz oświadczenia, że dokonujący przywozu:

1) zobowiązał się, iż wprowadzi wymienione w certyfikacie broń palną, części i istotne komponenty tej broni lub amunicji do broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i niezwłocznie powiadomi ministra właściwego do spraw gospodarki o zmianach w warunkach kontraktu;

2) złożył oświadczenie, że jest świadomy, że dalszy wywóz lub transfer wewnątrzunijny z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zmiana końcowego użytkownika lub deklarowanego końcowego wykorzystania broni palnej, części i istotnych komponentów tej broni lub amunicji do broni palnej wymagają uprzedniej zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

DZIAŁ IV

System Rejestracji Broni

Art. 87. 1. W SRB przetwarza się dane o każdej jednostce strzeleckiej broni palnej oraz o każdym istotnym komponencie, które znajdują się w posiadaniu przedsiębiorców w związku z ich wytworzeniem albo nabyciem, przyjęciem do naprawy, remontu, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis, oraz które znajdują się w posiadaniu osób lub podmiotów uprawnionych na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o broni i amunicji.

2. Przetwarzanie danych w SRB odbywa się z wykorzystaniem wprowadzonych lub wytworzonych w SRB danych, stanowiących elementy zdefiniowanych zbiorów danych:

- 1) ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów;
- 2) wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej;
- 3) rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych;
- 4) rejestru koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną.

3. SRB umożliwia wygenerowanie ewidencji przedsiębiorcy, o których mowa w art. 39 ust. 1 i art. 50 ust. 1.

Art. 88. 1. SRB jest rejestrem centralnym, prowadzonym w systemie teleinformatycznym.

2. Administratorem systemu jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Administrator danych udostępnia dane gromadzone lub wytworzone w SRB wyłącznie podmiotom uprawnionym, o których mowa w art. 106, w zakresie wskazanym w tym przepisie.

3. Administrator SRB może zlecić wykonywanie zadań podległej lub nadzorowanej jednostce organizacyjnej.

4. Administrator systemu:

- 1) odpowiada za funkcjonowanie, utrzymanie i rozwój SRB;
- 2) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do SRB;
- 3) zapewnia integralność danych zgromadzonych w SRB;
- 4) zapewnia dostępność systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony, dla podmiotów przetwarzających dane w SRB;
- 5) przeciwdziała uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest SRB;
- 6) określa zasady bezpieczeństwa przetwarzania danych, w tym danych osobowych;
- 7) zapewnia rozliczalność działań dokonywanych w SRB.

5. Za poprawność danych wprowadzonych do SRB odpowiadają podmioty wprowadzające dane.

Art. 89. 1. Przedsiębiorca, któremu została udzielona koncesja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami, z wyłączeniem przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą ograniczoną do pośrednictwa, uzyskuje dostęp do SRB z dniem udzielenia koncesji lub z dniem wydania decyzji rozszerzającej zakres koncesji o wytwarzanie lub obrót strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami.

2. Dane niezbędne do uzyskania dostępu do SRB przekazuje przedsiębiorcy administrator systemu za pośrednictwem organu koncesyjnego.

Art. 90. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 89, uzyskuje przez SRB dostęp do wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej wydanych na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia ... o broni i amunicji, rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej

cech użytkowych oraz rejestru koncesji udzielonych na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną.

Art. 91. Przetwarzanie danych w ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów odbywa się z wykorzystaniem wprowadzonych lub wytworzonych w SRB danych, stanowiących elementy zbiorów danych identyfikujących jednostkę strzeleckiej broni palnej lub istotny komponent (profil broni) oraz przypisanego do niego uporządkowanego chronologicznie zbioru danych, dotyczących czynności dokonywanych z daną jednostką strzeleckiej broni palnej lub istotnym komponentem (historia broni).

Art. 92. 1. Profil broni zakłada:

- 1) przedsiębiorca, który wytworzył strzelecką broń palną lub istotny komponent – w przypadku ich wytworzenia;
- 2) przedsiębiorca, który nabył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent, niezarejestrowane w SRB – w przypadku ich nabycia;
- 3) organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni – w przypadku zgłoszenia nabycia przez osobę uprawnioną na podstawie ustawy z dnia o broni i amunicji strzeleckiej broni palnej lub odrębnego istotnego komponentu, niezarejestrowanych w SRB;
- 4) przedsiębiorca, który dokonał rozkompletowania lub odzysku strzeleckiej broni palnej – dla istotnego komponentu wydzielonego w wyniku rozkompletowania lub odzysku.

2. W profilu broni zamieszcza się:

- 1) kategorię i podkategorię strzeleckiej broni palnej;
- 2) rodzaj strzeleckiej broni palnej;
- 3) typ strzeleckiej broni palnej;
- 3) markę;
- 4) oznakowanie, zawierające numer seryjny;
- 5) kaliber;
- 6) oznakowanie istotnych komponentów, jeżeli jest inne od oznakowania na szkielecie, zamku lub komorze zamkowej broni;
- 7) określenie rodzaju istotnego komponentu – spośród wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 4 – w profilu dotyczącym istotnego komponentu.

3. Kategorie i podkategorie strzeleckiej broni palnej i amunicji do strzeleckiej broni palnej są określone w załączniku do ustawy.

Art. 93. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 89, organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni oraz organ właściwy do wydawania świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych wprowadzają do SRB historię

broni, w zakresie wskazanym w art. 94.

Art. 94. 1. Przedsiębiorca, który wytworzył strzelecką broń palną lub istotny komponent, wprowadza do historii broni:

- 1) datę wytworzenia;
- 2) datę i numer raportu produkcyjnego;
- 3) adres miejsca wytworzenia;
- 4) adresy miejsc i określone datami okresy magazynowania.

2. Przedsiębiorca, który dokonał oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia strzeleckiej broni palnej lub odrębnego istotnego komponentu wprowadza do historii broni odpowiednio:

- 1) datę dokonania oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia,
- 2) opis czynności wykonanych w ramach naprawy, remontu lub przerobienia, jeżeli w ich wyniku doszło do zmiany kategorii, podkategorii lub kalibru broni albo jej odrębnych istotnych komponentów, a także w przypadku wymiany lub wytworzenia istotnego komponentu użytego następnie do remontu, naprawy lub przerobienia broni,
- 3) informację o pozbawieniu broni cech użytkowych,
- 4) opis czynności wykonanych w ramach zniszczenia,
- 5) wykaz istotnych komponentów użytych do naprawy, remontu lub przerobienia strzeleckiej broni palnej lub istotnego komponentu,
- 6) wykaz istotnych komponentów wydzielonych ze zniszczonej broni w wyniku odzysku,
- 7) datę rozkompletowania strzeleckiej broni palnej oraz wykaz istotnych komponentów uzyskanych w wyniku rozkompletowania – a przedsiębiorca, który oznakował lub uzupełnił oznakowanie lub wymienił w broni oznakowane istotne komponenty, wpisuje ponadto nowe oznakowanie do profilu broni.

3. Przedsiębiorca, który nabył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadza do historii broni:

- 1) datę nabycia;
- 2) dane zbywcy;
- 3) adresy miejsc i określone datami okresy magazynowania.

4. Przedsiębiorca, który nabył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadza do historii broni:

- 1) dane wskazane ust. 3;
- 2) państwo lub miejsce nabycia, określone zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012;
- 3) datę poświadczenia i nazwę organu poświadczającego uprzednią zgodę przewozową;

4) oznakowanie wymagające uzupełnienia – jeżeli dotyczy;

5) informację o ograniczeniach w dalszej odsprzedaży.

5. Organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń, rejestracji broni oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni w przypadku wpisu strzeleckiej broni palnej do legitymacji posiadacza broni albo świadectwa broni, wprowadza do historii broni:

1) datę rejestracji broni;

2) dane nabywcy uprawnionego do nabycia broni;

3) serię i numer legitymacji posiadacza broni albo świadectwa broni, albo serię i numer karty rejestracyjnej broni;

4) adres miejsca przechowywania broni;

5) informacje o poświadczonej uprzedniej zgodzie przewozowej lub zaświadczeniu właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku nabycia strzeleckiej broni palnej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Przedsiębiorca, który zbył strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent, wprowadza do historii broni:

1) datę zbycia;

2) dane nabywcy;

3) dane z wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia broni, w tym informację o rodzaju wydanego pozwolenia na broń albo dane z innego dokumentu uprawniającego do nabycia broni;

4) w przypadku zbycia broni poza granice Rzeczypospolitej Polskiej – datę wydania, numer i nazwę organu wydającego, z oznaczeniem państwa wydania zgodnie z rozporządzeniem 1106/2012, zezwolenia na wywóz strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów, wydawanego zgodnie z art. 4 rozporządzenia 258/2012 albo datę poświadczenia i nazwę organu poświadczającego zgodę przewozową lub datę wydania decyzji zwalniającej z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych i datę poświadczenia przez przedsiębiorcę zgody przewozowej oraz datę wydania i organ poświadczający uprzednią zgodę przewozową nabywcy broni;

5) informację o ograniczeniach w dalszej odsprzedaży.

7. Przedsiębiorca, który utracił strzelecką broń palną w wyniku przestępstwa lub innego nieprzewidywalnego zdarzenia, wprowadza do historii broni datę utraty broni oraz datę zgłoszenia utraty broni we właściwej jednostce Policji, a w przypadku odzyskania broni datę odzyskania broni.

8. Organ właściwy do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni wprowadza do historii broni informację o:

1) zgłoszonym zbyciu strzeleckiej broni palnej przez uprawnionego, dacie zbycia oraz imieniu i nazwisku albo nazwie lub firmie nabywcy;

2) zgłoszonej utracie strzeleckiej broni palnej;

- 3) dacie wydania i nazwie organu poświadczającego zgodę przewozową w przypadku zbycia do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz dacie wydania i nazwie organu poświadczającego uprzednią zgodę przewozową nabywcy broni;
 - 4) dacie wydania, numerze i nazwie organu wydającego zgodę na wywóz strzeleckiej broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ustawie z dnia o broni i amunicji;
 - 5) przyjęciu strzeleckiej broni palnej do depozytu, na podstawie ustawy z dnia o broni i amunicji oraz o miejscu składowania tej broni w depozycie, a także o zniszczeniu, sprzedaży, przekazaniu na rzecz Skarbu Państwa lub zwrocie broni z depozytu, w tym dacie ich dokonania;
 - 6) wydaniu karty rejestracyjnej broni pozbawionej cech użytkowych oraz jej posiadaczu:
 - a) dacie wydania,
 - b) serii i numerze,
 - c) organie wydającym kartę rejestracyjną broni,
 - d) imieniu i nazwisku, adresie miejsca stałego pobytu, numerze PESEL, a gdy nie został nadany – nazwie, serii, numerze i dacie wydania dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz organie, który wydał dokument;
 - 7) zgłoszonym użyczeniu strzeleckiej broni palnej innemu posiadaczowi równorzędnego pozwolenia na broń, adresie miejsca przechowywania tej broni oraz imieniu i nazwisku biorącego broń w użyczenie.
9. Przedsiębiorca, który oddał i odebrał oraz przedsiębiorca, który przyjął i zwrócił strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis, wprowadzają do historii broni odpowiednio:
- 1) datę oddania do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
 - 2) dane przedsiębiorcy, który przyjął strzelecką broń palną lub odrębny istotny komponent do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
 - 3) datę odbioru po oznakowaniu, naprawie, remoncie, przerobieniu, pozbawieniu cech użytkowych albo po ustaniu lub wygaśnięciu umowy przechowania lub komis;
 - 4) datę odbioru istotnych komponentów wydzielonych z broni w wyniku odzysku;
 - 5) datę przyjęcia do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;
 - 6) dane przedsiębiorcy albo uprawnionego z ustawy z dnia o broni i amunicji, który przekazał broń lub istotny komponent do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komis;

7) datę zwrotu broni lub istotnego komponentu po oznakowaniu, naprawie, remoncie, przerobieniu, pozbawieniu cech użytkowych, albo po ustaniu lub wygaśnięciu umowy przechowania lub komisju;

8) datę zwrotu istotnego komponentu wydzielonego z broni w wyniku odzysku;

9) dane osoby upoważnionej do przekazania i odbioru strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów przekazywanych do oznakowania, naprawy, remontu, przerobienia, pozbawienia cech użytkowych, zniszczenia, na przechowanie lub w komisju.

10. Podmiot uprawniony do weryfikacji i poświadczenia, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych oraz oznakowania strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych wprowadza do historii broni:

1) numer wydanego świadectwa pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych i dane zawarte w tym świadectwie;

2) oznakowanie strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych i jej istotnych komponentów;

3) dane określone w ust. 2 i 8 – jeżeli dokonał pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych.

Art. 95. Dane zbywcy, nabywcy oraz osoby upoważnionej do przekazania, odbioru oraz przyjęcia strzeleckiej broni palnej albo istotnych komponentów obejmują:

1) imię i nazwisko osoby fizycznej lub przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną albo firmę lub nazwę przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna lub innego podmiotu uprawnionego do nabycia strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów;

2) adres miejsca stałego pobytu osoby fizycznej lub przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, albo adres siedziby przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna lub innego podmiotu uprawnionego do nabycia strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów;

3) numer PESEL, a w przypadku, gdy nie został nadany – nazwę, serię i numer dokumentu tożsamości, a także organ wydający dokument tożsamości;

4) numer i datę wydania koncesji – jeżeli dotyczy;

5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli posiada;

6) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym – jeżeli dotyczy.

Art. 96. 1. Do wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej organy właściwe do wydawania pozwoleń na broń oraz zaświadczeń uprawniających do nabycia broni wprowadzają:

1) datę wydania zaświadczenia;

2) dane uprawnionego do nabycia strzeleckiej broni palnej i osoby uprawnionej do jej odbioru: imię i nazwisko, adres miejsca stałego pobytu, numer PESEL, a jeśli nie został nadany – nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz oznaczenie organu, który wydał dokument i

datę wydania tego dokumentu, albo nazwę i adres siedziby podmiotu niebędącego osobą fizyczną;

3) datę wydania pozwolenia na broń;

4) dane dotyczące liczby i rodzaju egzemplarzy broni, które podmiot uzyskujący pozwolenie na broń jest uprawniony nabyć.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, rejestrują w SRB decyzje o odmowie poświadczenia zgody przewozowej i uprzedniej zgody przewozowej.

Art. 97. Do rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych organ właściwy do wydawania świadectwa pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych wprowadza numer wydanego świadectwa pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych i dane zawarte w tym świadectwie oraz nowe oznakowanie strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych.

Art. 98. Do rejestru koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną organ koncesyjny wprowadza dane, o których mowa w art. 16 ust. 1.

Art. 99. Dane, o których mowa w art. 89-95, wprowadza się do SRB niezwłocznie, nie później niż 3 dni po dniu, w którym dokonano czynności podlegających wpisowi do SRB.

Art. 100. 1. Dane w SRB przechowuje się przez okres 30 lat od dnia zniszczenia strzeleckiej broni palnej lub istotnego komponentu, których dotyczą. Po upływie tego okresu administrator usuwa dane z SRB.

2. Dane w rejestrze koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną przechowuje się przez okres 30 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia koncesji, a dane w wykazie zaświadczeń uprawniających do nabycia strzeleckiej broni palnej przez okres 30 lat od dnia wystawienia zaświadczenia. Po upływie tego okresu organ koncesyjny usuwa dane z SRB.

3. Podmioty, o których mowa w art. 106 pkt 1-4 i 6 mają dostęp do danych w SRB przez okres 10 lat od dnia zniszczenia strzeleckiej broni palnej lub istotnych komponentów strzeleckiej broni palnej, których dotyczą.

Art. 101. Dane zgromadzone w SRB mogą być przetwarzane do celów statystycznych, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących podmioty i osoby, których dotyczą.

Art. 102. 1. Obowiązki przedsiębiorców, określone w art. 92-94, realizuje:

1) osoba uprawniona do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą określoną w koncesji;

2) pracownik, spełniający warunki określone w art. 25 lub art. 26 oraz posiadający pisemne upoważnienie do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 92-94.

2. Przedsiębiorca prowadzi rejestr pracowników upoważnionych do prowadzenia ewidencji w SRB, zawierający imię i nazwisko pracownika, numer PESEL i okres ważności upoważnienia.

3. Przedsiębiorca przesyła do organu koncesyjnego kopię rejestru, o którym mowa w ust. 2, wraz z

informacją o podjęciu wykonywania działalności gospodarczej objętej zakresem udzielonej koncesji. Organ koncesyjny przekazuje kopię rejestru administratorowi SRB.

4. Przedsiębiorca jest obowiązany informować administratora SRB, za pośrednictwem organu koncesyjnego, o zmianach danych zawartych w rejestrze pracowników upoważnionych do prowadzenia ewidencji w SRB, nie później niż w kolejnym dniu roboczym, następującym po dniu, w którym upoważnienie zostało ustanowione, cofnięte, wygasło albo doszło do zmiany danych osobowych upoważnionego pracownika.

Art. 103. W przypadku stwierdzenia błędów w danych wprowadzonych do SRB, podmioty, o których mowa w art. 106 pkt 2-6, zobowiązują przedsiębiorcę albo podmiot, który wprowadził błędne dane do ich korekty w terminie 3 dni roboczych. Podmioty, o których mowa w art. 106 pkt 2-4 i 6, wykonują ten obowiązek za pośrednictwem organu koncesyjnego.

Art. 104. 1 Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 89, który z przyczyn od niego niezależnych nie może przejściowo prowadzić ewidencji w SRB, jest obowiązany poinformować o tym organ koncesyjny nie później niż w kolejnym dniu roboczym następującym po dniu, w którym wystąpiło zdarzenie uniemożliwiające prowadzenie ewidencji w SRB.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 przedsiębiorca tymczasowo ewidencjonuje strzelecką broń palną i odrębne istotne komponenty bez użycia SRB, na zasadach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 5 i art. 50 ust. 6.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca przesyła informacje o dokonanej sprzedaży strzeleckiej broni palnej oraz odrębnych istotnych komponentów na zasadach określonych w art. 53.

4. Przedsiębiorca uzupełnia ewidencję w SRB niezwłocznie po ustąpieniu przyczyny uniemożliwiającej jej prowadzenie, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ustąpienia przyczyny.

Art. 105. 1. Administrator SRB i organ koncesyjny powiadamiają z wyprzedzeniem o zaplanowanych przerwach w dostępie do SRB, a także o awariach SRB na swojej stronie internetowej, a w miarę możliwości także za pośrednictwem SRB lub za pomocą poczty elektronicznej.

2. Podmiot wprowadzający dane do SRB, uzupełnia dane podlegające wpisowi do SRB niezwłocznie po przywróceniu dostępu do SRB, a w przypadku gdy przerwa w dostępie wynosiła co najmniej jeden dzień roboczy, nie później niż w terminie dwóch kolejnych dni roboczych następujących po dniu, w którym przywrócono dostęp do SRB.

Art. 106. Uprawnionym do dostępu do SRB jest:

1) przedsiębiorca, któremu została udzielona koncesja w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami w celu:

- a) prowadzenia ewidencji w SRB,
 - b) odczytu i pobrania zaświadczeń z wykazu zaświadczeń uprawniających do nabycia broni,
 - c) odczytu informacji z rejestru koncesji udzielonych w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną;
 - d) odczytu informacji z rejestru świadectw pozbawienia strzeleckiej broni palnej cech użytkowych;
- 2) Komendant Główny Policji w celu przyjmowania zgłoszeń o transakcjach podejrzanych i Komendant Główny Policji i komendanci wojewódzcy Policji w celu:
- a) realizacji obowiązków określonych w art. 92-94 i 96,
 - b) weryfikacji danych wpisanych przez przedsiębiorców do ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów,
 - c) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym w niniejszej ustawie i ustawie z dnia o broni i amunicji, w związku z posiadaniem broni palnej,
 - d) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 3) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i komendanci oddziałów Żandarmerii Wojskowej w celu:
- a) realizacji obowiązków określonych w art. 92-94 i 96,
 - b) weryfikacji danych wpisanych przez przedsiębiorców do ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów,
 - c) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym w ustawie z dnia ... o broni i amunicji, w związku z posiadaniem broni palnej,
 - d) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 4) podmioty uprawnione do weryfikacji i poświadczenia, że strzelecka broń palna została pozbawiona cech użytkowych oraz oznakowania strzeleckiej broni palnej pozbawionej cech użytkowych w celu:
- a) prowadzenia ewidencji w SRB w zakresie pozbawiania strzeleckiej broni palnej cech użytkowych,
 - b) realizacji obowiązków określonych w art. 97,
 - c) weryfikacji danych wpisanych przez przedsiębiorców do ewidencji strzeleckiej broni palnej i istotnych komponentów w odniesieniu do pozbawienia broni cech użytkowych,
 - d) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 5) organ koncesyjny w celu:
- a) realizacji obowiązków określonych w art. 88 ust. 2, 89 ust. 2, 98, 100, 101 i 103,
 - b) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym w ustawie,
 - c) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 6) minister właściwy do spraw gospodarki w celu:

- a) prowadzenia działań kontrolnych w zakresie określonym w ustawie,
- b) dostępu do danych zbiorczych i statystycznych;
- 7) administrator SRB w celu realizacji swoich obowiązków;
- 8) Policja w celu realizacji zadań ustawowych Policji;
- 9) Żandarmeria Wojskowa w celu realizacji zadań ustawowych Żandarmerii Wojskowej;
- 10) Agencja Wywiadu w celu realizacji zadań ustawowych Agencji Wywiadu;
- 11) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego w celu realizacji zadań ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 12) Służba Kontrwywiadu Wojskowego w celu realizacji zadań ustawowych Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
- 13) Służba Wywiadu Wojskowego w celu realizacji zadań ustawowych Służby Wywiadu Wojskowego;
- 14) Centralne Biuro Antykorupcyjne w celu realizacji zadań ustawowych Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 15) Straż Graniczna w celu realizacji zadań ustawowych Straży Granicznej;
- 16) Służba Celno-Skarbowa w celu realizacji zadań ustawowych Służby Celno-Skarbowej;
- 17) Służba Ochrony Państwa w celu realizacji zadań ustawowych Służby Ochrony Państwa.

DZIAŁ V

Kontrola działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 107. Do kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 poz. 646 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 1479).

Art. 108. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlega kontroli, którą sprawują:

- 1) organ koncesyjny w zakresie:
 - a) zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z wydaną koncesją,
 - b) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej,
 - c) oceny wykonywanej działalności gospodarczej z punktu widzenia obronności lub bezpieczeństwa państwa albo porządku publicznego i ochrony bezpieczeństwa;
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie sposobu i zgodności z przepisami ustawy

realizacji transakcji dokonanych na podstawie zezwoleń, certyfikatów importowych oraz poświadczonych oświadczeń końcowego użytkownika, o których mowa w art. 85 i 86;

3) inne organy państwowe:

a) wyspecjalizowane w kontroli danego rodzaju działalności, upoważnione przez organ koncesyjny – w zakresie wskazanym przez ten organ,

b) w zakresie swojej właściwości i kompetencji określonych w odrębnych przepisach;

4) komendanci wojewódzcy Policji – w zakresie określonym w pkt 1, w odniesieniu do wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także ich przechowywania i ewidencjonowania.

Art. 109. 1. Do prowadzenia kontroli organ koncesyjny może powołać na czas trwania kontroli zespół kontrolny, zwany dalej „zespołem”.

2. Na wniosek organu koncesyjnego minister właściwy do spraw gospodarki, Minister Obrony Narodowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Komendant Główny Policji delegują do prac w zespole funkcjonariuszy, żołnierzy lub pracowników podległych albo nadzorowanych jednostek organizacyjnych. W skład zespołu organ koncesyjny może także powołać biegłych i ekspertów, za ich zgodą.

3. Powołując zespół, organ koncesyjny wyznacza jego kierownika, który koordynuje przebieg czynności kontrolnych oraz sporządza protokół kontroli.

4. Czynności kontrolne są wykonywane na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez organ koncesyjny.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do ministra właściwego do spraw gospodarki, przy czym do prac w zespole funkcjonariusze, żołnierze lub pracownicy organów, o których mowa w ust. 2, mogą być delegowani tylko za zgodą tych organów.

Art. 110. Organ koncesyjny może upoważnić Komendanta Głównego Policji do kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Komendant Główny Policji może powierzać przeprowadzenie kontroli komendantom wojewódzkim Policji.

Art. 111. 1. Kontrola może być przeprowadzona w siedzibie kontrolowanego przedsiębiorcy, w innych miejscach związanych z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą lub, za zgodą kontrolowanego, w siedzibie organu kontrolującego.

2. Kontrolę przeprowadza się w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego przedsiębiorcę.

3. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, który zawiera w szczególności:

1) oznaczenie przedsiębiorcy;

2) imię i nazwisko kontrolującego albo kontrolujących, stanowisko lub stopień służbowy – o ile

dotyczy;

3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;

4) wskazanie zakresu kontroli;

5) opis stwierdzonego w toku kontroli stanu faktycznego, w tym ewentualnych stwierdzonych nieprawidłowości.

4. Jeżeli protokół kontroli zawiera ustalenia dające podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia koncesji, organy określone w art. 108 pkt 2–4 ustawy przekazują kopię tego protokołu organowi koncesyjnemu w terminie 14 dni od dnia zakończenia kontroli.

Art. 112. Osoby upoważnione do dokonywania kontroli są uprawnione do:

1) swobodnego wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta koncesją, w tym na teren obszarów i obiektów, w których przechowywane są materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych i przedmiotów mających związek z zakresem kontroli;

3) sporządzania lub żądania sporządzenia niezbędnych do kontroli kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień i obliczeń.

Art. 113. Kontrolowany przedsiębiorca ma obowiązek:

1) zapewnienia osobom upoważnionym do dokonywania kontroli niezwłocznego dostępu do żądanych dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach objętych kontrolą oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia;

2) umożliwienia sporządzania niezbędnych do kontroli kopii dokumentów, w tym wydruków z nośników informacji, a także informatycznych nośników danych, wskazanych przez osobę upoważnioną do dokonywania kontroli.

Art. 114. 1. Organ uprawniony do kontroli może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w wykonywanej działalności gospodarczej określonej w koncesji, wyznaczając termin do ich usunięcia.

2. Organ uprawniony do kontroli w przypadku posiadania informacji o możliwych nieprawidłowościach w wykonywanej działalności gospodarczej określonej w koncesji, może wezwać przedsiębiorcę do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przekazania dokumentów w celu zweryfikowania posiadanych informacji oraz ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji.

DZIAŁ VI

Przepisy o karach administracyjnych i przepisy karne

Art. 115. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym albo w zakresie obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 4.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1-2 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do 1 roku.

4. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1-3, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów lub technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 116. 1. Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją albo w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek zawierających broń lub amunicję, przemieszcza, z innych państw członkowskich, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji albo z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, albo z państwa członkowskiego początkowego transakcji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego, strzelecką broń palną lub amunicję bez wymaganej zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej albo dokonuje poświadczenia zgody przewozowej nie posiadając do tego uprawnień, podlega karze pozbawienia wolności do 1 roku.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1 i 2, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności.

4. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1-3, orzeka się przepadek, broni i amunicji pochodzących z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 117. 1. Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją, nie dopełnia obowiązku oznakowania broni oraz podstawowego jednostkowego opakowania amunicji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie.

4. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1–3, orzeka się przepadek broni lub amunicji pochodzących z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 118. 1. Kto sprzedaje strzelecką broń palną pozbawioną cech użytkowych nie przekazując nabywcy przypisanego do tej broni świadectwa pozbawienia broni cech użytkowych, podlega grzywnie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

Art. 119. 1. Kto wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu strzelecką bronią palną nie dopełnia obowiązku ewidencjonowania tej broni, polega grzywnie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

Art. 120. Kto bez zezwolenia lub wbrew warunkom określonym w zezwoleniu na wywóz dokonuje wywozu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 1 roku.

Art. 121. Kto sprzedaje osobom niepełnoletnim wyłączone spod koncesjonowania wyroby pirotechniczne lub broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie, podlega grzywnie.

Art. 122. 1. Kto utrudnia przeprowadzenie przez uprawnione organy kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

Art. 123. 1. Kto wprowadza w błąd organy właściwe dla określonych w rozdziale 2 oddział 3 ustawy procedur związanych z wywozem lub wwozem broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji, podając nieprawdziwe lub niepełne informacje lub przedstawiając nieprawdziwe dokumenty w tym zakresie, podlega karze grzywny.

2. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 82 w zakresie zgodności rzeczywistego wywozu lub wwozu broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji z zezwoleniem, a także prawidłowości prowadzenia ewidencji związanej z tym wywozem, podlega karze grzywny.

3. W sprawach o czyn, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 124. 1. Przedsiębiorcy, który nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 78 ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki może wymierzyć, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości do 10.000 zł.

2. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

DZIAŁ VII

Przepisy zmieniające, epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach

Art. 125. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 283 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. Poz. 138, 398, 650, 1338) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Przepisów ustawy, z wyjątkiem art. 9 ust 9, nie stosuje się do amunicji.”;
- 2) w art. 3:
 - a) uchyla się pkt 1,
 - b) w pkt 15 część wspólna otrzymuje brzmienie: „– na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która odbiera materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych”;
 - c) pkt 26 otrzymuje brzmienie: „26) przemieszczaniu – należy przez to rozumieć każde rzeczywiste przekazanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, w ramach państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem przekazania w obrębie jednej i tej samej lokalizacji”;
- 3) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Klasyfikacji substancji lub wyrobu jako materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz nadania mu kodu klasyfikacyjnego dokonują jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 169 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 650), do prowadzenia badań, klasyfikacji oraz określania warunków dopuszczania do przewozu materiałów niebezpiecznych klas 1, 4.1 i 9, wymienionych w załączniku A.”;
- 4) uchyla się art. 6;
- 5) art. 7 otrzymuje brzmienie: „Art. 7. Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi przeznaczonymi do użytku cywilnego określają przepisy ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i

obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...).”;

6) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego przechowywane w pomieszczeniach spełniających wymagania określone w art. 29 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...).”;

7) w art. 9 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) posiada pomieszczenia spełniające wymagania określone w art. 29 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...).”;

8) w art. 15 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) określenie celu nabycia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zakresu prac, do jakich będą one używane, a także szczegółowych warunków bezpieczeństwa przy prowadzeniu tych prac;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) określenie rodzajów materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanych materiałów wybuchowych metodą *in situ*, przez podanie ich nazw handlowych i numerów rozpoznawczych ustalonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz kodów klasyfikacyjnych, określonych w załączniku A;”;

9) w art. 18:

a) w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5) zapewnić bezpieczne przechowywanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 29 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...) albo wydanych na podstawie art. 21 ust. 4.”; 6) prowadzić ewidencję nabytych, zużytych, przechowywanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wraz ze wskazaniem nazwy producenta oraz alfanumerycznego kodu, w rozumieniu art. 62v ust. 1 pkt. 7 lub znalezionych i zniszczonych materiałów wybuchowych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów ze wskazaniem nazwy producenta oraz alfanumerycznego kodu, o ile występuje;”;

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie: „1c. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego nabywane, przechowywane lub używane w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 2, ewidencjonuje się zgodnie z przepisami art. 115 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i

górnictwa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2126 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. Poz. 650, 723).”;

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) pełnej rejestracji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego nabytych, zużytych, przechowywanych, i zbytych, a także materiałów wybuchowych znalezionych i zniszczonych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów;”;

10) w art. 24 w ust. 4 w pkt 3 lit a otrzymuje brzmienie: „a) koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami – w przypadku przedsiębiorcy albo kierownika jednostki naukowej albo”;

11) w art. 25:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w przypadku gdy odbiorcą jest przedsiębiorca albo jednostka naukowa – kopię koncesji na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) kopię deklaracji zgodności dla materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wraz z jej tłumaczeniem dokonany z języka obcego na język polski przez tłumacza przysięgłego.”;

12) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, uwzględniając obowiązek zawarcia w nim elementów, o których mowa w art. 24 ust. 4, a także mając na celu kompletność zawartych we wniosku informacji oraz ujednolicenie i ułatwienie poprawnego sporządzenia wniosku.”;

13) w art. 28 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami – w przypadku przedsiębiorcy albo kierownika jednostki naukowej albo”;

14) w art. 29 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) została cofnięta koncesja na wytwarzanie materiałów wybuchowych albo obrót tymi materiałami albo został cofnięty dokument wewnątrzspółnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych;”;

15) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu: „Art. 35a. 1. Przemieszczane przez przedsiębiorcę albo jednostkę naukową materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego podlegają ewidencjonowaniu. 2. Ewidencjonowanie materiałów wybuchowych o których mowa w ust. 1 prowadzi się zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 6 ustawy z dnia o wykonywaniu działalności w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...). .”;

16) uchyla się art. 37-41; 17) art. 62v otrzymuje brzmienie: „Art. 62v. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z wyjątkiem wytwarzanego materiału

wybuchowego metodą *in situ*, jest obowiązany do: 1) zapewnienia, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa; 2) sporządzenia dokumentacji technicznej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenia procedury oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 1; 4) w przypadku wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności i umieszczenia na tym materiale: a) oznakowania CE w sposób widoczny, czytelny i trwałe, b) numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji umieszczonego za oznakowaniem CE według wskazań tej jednostki, jeżeli numeru identyfikacyjnego nie umieściła wcześniej sama jednostka notyfikowana, c) w stosownych przypadkach znaków wskazujących na szczególne zagrożenie lub zastosowanie materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 5) w przypadku gdy umieszczenie oznakowania, numeru lub znaków, o których mowa w pkt 4, nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, umieszczenia oznakowania, numeru lub znaków na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących; 6) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego transportowanych i dostarczanych bez opakowania lub na ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego – umieszczenia na dokumentach towarzyszących oznakowania CE; 7) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego oraz na najmniejszej jednostce jego opakowania oznaczenia obejmującego nazwę producenta, alfanumeryczny kod oraz oznaczenie do odczytu elektronicznego, zwanego dalej „jednoznacznym oznaczeniem”, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 62va oraz przepisach wydanych na podstawie art. 62ve; 8) w przypadku gdy materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, który został oznaczony jednoznacznym oznaczeniem podlega dalszemu procesowi produkcyjnemu, nie jest wymagane ponowne jego oznaczanie jednoznacznym oznaczeniem, o ile pierwotne oznaczenie zostało zachowane i jest czytelne; 9) przepisu pkt 7 nie stosuje się w przypadku: a) wytworzonych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, które są przedmiotem wywozu poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej i zostały oznaczone zgodnie z przepisami państwa przeznaczenia, b) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego transportowanych i dostarczanych bez opakowania lub na ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego, c) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wytworzonych metodą *in situ*; d) materiałów wybuchowych przeznaczonych

do użytku cywilnego charakteryzujących się niskim stopniem zagrożenia, takich jak: – lonty będące niedetonującymi urządzeniami zapalającymi o kształcie sznura, – lonty prochowe, które składają się z rdzenia z drobnoziarnistego prochu czarnego otoczonego elastyczną tkaniną, z jednym lub kilkoma zewnętrznymi pokryciami zabezpieczającymi i które po zapaleniu palą się w określonym tempie bez zewnętrznego efektu wybuchowego, – spłonki kapsułkowe, które składają się z kapsułki metalowej lub z tworzywa sztucznego, zawierającej niewielką ilość mieszaniny inicjującej, łatwo zapalającej się przy uderzeniu i które stosowane są jako elementy zapalające w nabojach do broni strzeleckiej lub w spłonkach nabożowych do ładunków miotających;

10) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego o niskim stopniu zagrożenia, zamiast jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w pkt 7, umieszczenia na materiale, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub dokumentach towarzyszących, nazwy typu, numeru partii lub serii, lub innej informacji umożliwiającej identyfikację materiału oraz swojej nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, o ile taki posiada, i adresu siedziby albo miejsca zamieszkania; dane kontaktowe są podawane w języku polskim; 11) znakowania plastycznych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, poprzez równomierne rozmieszczenie w nim materiału znakującego, rozumianego jako jedna z substancji wymienionych w części 2 "Materiały znakujące" załącznika technicznego do Konwencji, dodanego w ilości wskazanej w tej części załącznika technicznego, z tym że znakowaniu nie podlegają plastyczne materiały wybuchowe przechowywane lub stosowane w sposób określony w części 1 ust. II lit. a–c załącznika technicznego do Konwencji; 12) dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim; 13) stosowania procedury mającej na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, w tym również w przypadku wprowadzenia zmian w projekcie i cechach charakterystycznych materiału, a także zmian w normach zharmonizowanych lub innych dokumentach określających wymagania techniczne, w odniesieniu do których jest deklarowana zgodność tego materiału; 14) oznaczenia obiektu produkcyjnego, w którym wytwarzane są materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego trzycyfrowym kodem; 15) prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach art. 62vc oraz przepisach wydanych na podstawie art. 62ve; 16) przechowywania danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w pkt 15 przez okres 10 lat, licząc od dnia dostarczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub do momentu zużycia lub unieszkodliwienia tego materiału, o ile jest znany. Obowiązek przechowywania danych nie wygasa mimo zaprzestania wykonywania działalności w zakresie sprzedaży materiałów wybuchowych

przeznaczonych do użytku cywilnego, których jednoznaczne oznaczenie jest przechowywane w rejestrze jednoznacznych oznaczeń; 17) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklaracji zgodności, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 18) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, niezwłocznego podjęcia środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; 19) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o podjętych środkach naprawczych; 20) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał; 21) przekazywania, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, w trybie określonym w art. 62vc ust. 9-12. 2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-7 i 10-14, producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed wprowadzeniem tego materiału do obrotu.

18) po art. 62v dodaje się art. 62va-62ve w brzmieniu: „Art. 62va.1 Alfanumeryczny kod, będący częścią jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7, składa się z: 1) dwóch liter wskazujących państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską, gdzie ma siedzibę producent lub importer materiału wybuchowego; 2) trzech cyfr stanowiących kod oznaczenia obiektu produkcyjnego; 3) kombinacji liter i cyfr stanowiących jednoznaczny kod produktu i informację logistyczną sporządzoną przez przedsiębiorcę, który w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej wytwarza materiał wybuchowy. 2. Oznaczenie państwa producenta lub importera materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa

członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej powinno być zgodne z kodem nazw państw oraz ich jednostek organizacyjnych określonym w Polskiej Normie PN-ISO 31661:2008 w części pierwszej: Kody krajów. 3. Oznaczenie do odczytu elektronicznego, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7 zawiera informacje zawarte w alfanumerycznym kodzie. Oznaczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym umieszcza się na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego w formie kodu kreskowego lub kodu matrycowego. 4. Jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7 umieszcza się na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego w sposób czytelny i trwały w postaci bezpośredniego nadruku, pieczęci lub przytwierdzonej etykiety samoprzylepnej. 5. Przedsiębiorca może dołączyć do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego do wykorzystania przez odbiorców tych materiałów dodatkowe wyraźnie oznaczone etykiety samoprzylepne będące kopią oryginalnych etykiet zawierających jednoznaczne oznaczenie. Na kopii oryginalnej etykiety zawierającej jednoznaczne oznaczenie przedsiębiorca umieszcza pod kodem kreskowym lub matrycowym wyraz „KOPIA”. Art. 62vb. 1. Kod oznaczenia obiektu produkcyjnego, o którym mowa w art. 62va ust. 1 pkt 2 nadaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek przedsiębiorcy. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorcy wnioskującego o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz dane kontaktowe, 2) oznaczenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej posiadanej przez wnioskodawcę, 3) rodzaj wytwarzanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, 4) nazwę oraz adres obiektu produkcyjnego. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 dołącza się uwierzytelnioną kopię dokumentu uprawniającego przedsiębiorcę posiadającego obiekt produkcyjny objęty wnioskiem do wytwarzania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, wydanego przez właściwy organ państwa, na terytorium którego zlokalizowany jest obiekt produkcyjny. 4. W przypadku gdy kolejny numer kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego składa się z cyfr w ilości mniejszej niż trzy poprzedza się go odpowiednią liczbą zer. 5. Kod oznaczenia obiektu produkcyjnego umieszcza się w widocznym miejscu na tym obiekcie. 6. Wniosek może być złożony za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, po opatrzeniu kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP. 7. Minister właściwy do spraw gospodarki tworzy i prowadzi rejestr obiektów produkcyjnych, którym nadał kod oznaczenia obiektu produkcyjnego. 8. Rejestr obiektów produkcyjnych, o którym mowa w ust. 8 zawiera następujące informacje: 1) oznaczenie przedsiębiorcy wnioskującego o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz dane

kontaktowe,

2) oznaczenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej posiadanej przez wnioskodawcę, 3) rodzaj wytwarzanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, 4) nazwa oraz adres obiektu produkcyjnego, 5) oznaczenie dokumentu uprawniającego przedsiębiorcę posiadającego obiekt produkcyjny objęty wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, do wytwarzania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, wydanego przez właściwy organ państwa, na terytorium którego zlokalizowany jest obiekt produkcyjny, 6) nadany kod oznaczenia obiektu produkcyjnego, 7) oznaczenie decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki w sprawie nadania kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego. 9. Wnioskodawca jest obowiązany zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki zmiany dotyczące danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni od dnia ich powstania. 10. W przypadku dokumentów dołączanych do wniosku sporządzonych w języku obcym, należy dołączyć dokonane przez tłumacza przysięgłego tłumaczenia tych dokumentów na język polski. Art. 62vc 1. Rejestr jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 15, art. 62x ust. 1 pkt 8 oraz art. 62y ust. 1 pkt 3 zawiera informacje o: 1) jednoznacznym oznaczeniu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 2) osobie fizycznej lub prawnej lub jednostce organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, która sprawuje nadzór nad materiałem wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego; 3) miejscu przechowywania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w okresie, gdy jest on w posiadaniu przedsiębiorcy lub pod jego nadzorem, dopóki nie zostanie przekazany innemu przedsiębiorcy, zużyty lub unieszkodliwiony. 2. W zakresie dotyczącym: 1) osoby fizycznej - rejestr jednoznacznych oznaczeń zawiera: a) imię i nazwisko, b) numer PESEL lub serię i numer dokumentu tożsamości, c) adres miejsca zamieszkania, d) dane kontaktowe; 2) osoby prawnej - rejestr jednoznacznych oznaczeń zawiera: a) nazwę, b) numer z Krajowego Rejestru Sądowego, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby, c) adres siedziby, d) imię i nazwisko, stanowisko oraz dane kontaktowe osoby upoważnionej do reprezentowania tej osoby prawnej w zakresie dotyczącym rejestru jednoznacznych oznaczeń. 3. Rejestr jednoznacznych oznaczeń jest prowadzony w formie pisemnej, z zastrzeżeniem ust. 6 4. Załącznikiem do rejestru jednoznacznych oznaczeń są księgi ewidencyjne materiałów wybuchowych wraz z dokumentami ewidencyjnymi stanowiącymi podstawę do dokonania wpisów w tych księgach. 5. W celu zapewnienia ochrony danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem przedsiębiorca: 1) wskazuje osoby upoważnione do prowadzenia tego rejestru; 2) określa zasady udostępniania pozostałym pracownikom danych zawartych w tym rejestrze; 3) zapewnia przechowywanie tego rejestru w sejfie lub w pomieszczeniu zabezpieczonym przed swobodnym dostępem osób innych niż wskazane w pkt 1. W przypadku prowadzenia rejestru

w sposób, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca tworzy zapasowe kopie przechowywanych dokumentów oraz zabezpiecza stanowisko komputerowe, na którym rejestr jest prowadzony przed nieautoryzowanym dostępem. 6. Prowadzenie rejestru jednoznacznych oznaczeń wyłącznie z wykorzystaniem systemu elektronicznego jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem stosowania rozwiązań systemowych umożliwiających: 1) ochronę zgromadzonych danych i ich zapasowych kopii przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem; 2) ochronę zgromadzonych danych przed kradzieżą, zmianą i dostępem osób nieupoważnionych, w tym kradzieżą, zmianą lub dostępem za pomocą wirusów lub programów szpiegujących; 3) weryfikację zgromadzonych danych na podstawie przechowywanej przez przedsiębiorcę dokumentacji ewidencyjnej. 7. Przedsiębiorca przynajmniej raz do roku sprawdza prawidłowość prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń, w szczególności pod względem bezpieczeństwa danych w nim zawartych oraz poprawności gromadzenia tych danych. 8. Rejestr jednoznacznych oznaczeń może stanowić dokumentacja ewidencji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego prowadzona w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie: 1) art. 39 ust. 5 oraz art. 50 ust. 6 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...) - przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub obrotu takimi materiałami, albo 2) art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2126 oraz z 2018 r. poz. 650) - przez przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, albo 3) art. 18 ust. 2 ustawy - przez przedsiębiorców, w tym jednostki naukowe, prowadzących prace z użyciem materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego poza górnictwem na podstawie pozwolenia wojewody - pod warunkiem uwzględnienia w niej informacji, o których mowa w ust. 1. 9. Dane zgromadzone w rejestrze jednoznacznych oznaczeń są udostępniane upoważnionemu pracownikowi organu lub służby państwowej w zakresie wynikającym z przedstawionego upoważnienia tego organu lub służby. 10. Żądanie udostępnienia danych, o których mowa w ust. 9, przedkłada się przedsiębiorcy lub osobie przez niego upoważnionej do udostępniania danych, także poza godzinami pracy tej osoby. 11. Dane, o których mowa w ust. 9, są udostępniane niezwłocznie, pisemnie lub w formie elektronicznej, zgodnie z żądaniem organu lub służby państwowej. 12. Informację zawierającą imię, nazwisko, adres miejsca zamieszkania oraz dane kontaktowe osoby upoważnionej do udostępniania danych, o której mowa w ust. 10, przedsiębiorca przekazuje pisemnie lub w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych, komendantowi wojewódzkiemu Policji, właściwemu ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy. Art. 62vd. 1. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ jest obowiązany do:

1) zapewnienia, że wytwarzany materiał wybuchowy metodą in situ będzie wytwarzany zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa; 2) sporządzenia dokumentacji technicznej wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ; 3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenia procedury oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 1; 4) w przypadku wykazania zgodności wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności i umieszczenia oznakowania CE na dokumentach towarzyszących; 5) sporządzenia w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, uwzględniających specyfikę wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ; 6) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklaracji zgodności, przez okres 10 lat od dnia wytworzenia materiału wybuchowego metodą in situ; 7) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ z wymaganiami ustawy. 6. Obowiązki, o których mowa w ust. 5 pkt 1–5, producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ wykonuje przed wytworzeniem tego materiału. Art. 62ve. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, 2) wzór wniosku o oznaczenie obiektu produkcyjnego – biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, a także zapewnienia możliwości pełnej identyfikacji oraz identyfikowalności każdego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego pozostającego w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”. 19) art. 62x otrzymuje brzmienie: „Art. 62x. 1. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego jest obowiązany do: 1) wprowadzania do obrotu wyłącznie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zgodnych z wymaganiami bezpieczeństwa; 2) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wymaganiami ustawy materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, wprowadzenia do obrotu takiego materiału po zapewnieniu jego zgodności; 3) zapewnienia, że producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego: a) przeprowadził procedurę oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i umieścił na tym materiale oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały, b) sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w art. 62v ust. 1 pkt 2, c) dołączył do materiału wymagane dokumenty; 4) zapewnienia, że producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego umieścił na nim oraz na najmniejszej jednostce jego opakowania jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7; 5) w przypadku materiałów wybuchowych

przeznaczonych do użytku cywilnego o niskim stopniu zagrożenia, zamiast jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7, zapewnienia umieszczenia na materiale wybuchowym, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub dokumentach towarzyszących, nazwy typu, numeru partii lub serii, lub innej informacji umożliwiającej identyfikację materiału, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, o ile taki posiada, oraz nazwy i adresu siedziby albo miejsca zamieszkania producenta;

6) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego swojej nazwy, adresu siedziby albo miejsca zamieszkania, a w przypadku, o którym mowa w art. 62z, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, o ile taki posiada, w języku polskim; w przypadku gdy umieszczenie na materiale wybuchowym tych danych nie jest możliwe, umieszcza się je na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących; 7) zapewnienia dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, w języku polskim; 8) prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń wprowadzonych do obrotu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 62vc oraz przepisach wydanych na podstawie art. 62ve; 9) przechowywania danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w pkt 8 przez okres 10 lat, licząc od dnia dostarczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub do momentu zużycia lub unieszkodliwienia tego materiału, o ile jest znany. Obowiązek przechowywania danych nie wygasa mimo zaprzestania wykonywania działalności w zakresie sprzedaży materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, których jednoznaczne oznaczenie jest przechowywane w rejestrze jednoznacznych oznaczeń; 10) w przypadku stwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, że materiał ten jest niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa i stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa, albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, poinformowania o takim materiale producenta oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4; 11) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa; 12) przechowywania kopii deklaracji zgodności oraz zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w celu udostępnienia tych dokumentów na żądanie organów nadzoru rynku; 13) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub

odzyskania, stosownie do okoliczności; 14) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności; 15) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, a w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał stwarza zagrożenie, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał; 16) przekazywania, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w pkt 8, w trybie określonym w art. 62vc ust. 9-12. 2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7, importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed wprowadzeniem tego materiału do obrotu.” 20) art. 62y otrzymuje brzmienie: „Art. 62y. 1. Dystrybutor materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do:

1) sprawdzenia, że: a) na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego albo na najmniejszej jednostce opakowania, lub dołączonych dokumentach, umieszczone zostało oznakowanie CE, w sposób widoczny, czytelny i trwały, oraz numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, b) do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego zostały dołączone wymagane dokumenty, c) do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego została dołączona instrukcja obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa, w języku polskim, d) na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego oraz na najmniejszej jednostce jego opakowania umieszczone zostało jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7 albo informacja, że producent i importer spełnili wymagania, o których mowa w art. 62v ust. 1 pkt 10, a w przypadku, o którym mowa w art. 62z, umieszczone zostały informacje, o których mowa w art. 62x ust. 1 pkt 6; 2) w przypadku wystąpienia niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, nieudostępniania na rynku materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do czasu zapewnienia zgodności tego materiału; 3) prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń udostępnionych materiałów

wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 62vc oraz przepisach wydanych na podstawie art. 62ve; 4) przechowywania danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w pkt 3 przez okres 10 lat, licząc od dnia dostarczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub do momentu zużycia lub unieszkodliwienia tego materiału, o ile jest znany. Obowiązek przechowywania danych nie wygasa mimo zaprzestania wykonywania działalności w zakresie sprzedaży materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, których jednoznaczne oznaczenie jest przechowywane w rejestrze jednoznacznych oznaczeń; 5) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa; 6) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; 7) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został przez niego udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności; 8) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają materiały wprowadzone do obrotu niespełniające wymagań; 9) przekazywania, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, danych zamieszczonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w pkt 3, w trybie określonym w art. 62vc ust. 9-12. 2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dystrybutor materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed udostępnieniem tego materiału na rynku.” 21) po art. 65c dodaje się art. 65ca w brzmieniu: „Art. 65ca. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, zgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, bez jednoznacznego oznaczenia, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku ten materiał zgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, bez

jednoznacznego oznaczenia, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.”. 22) po art. 65d dodaje się art. 65da-65db w brzmieniu: „Art. 65da.1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń tego materiału, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. 2. Importer wprowadzanego do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń tego materiału, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. 3. Dystrybutor udostępnionego na rynku materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń tego materiału, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Art. 65db. Producent wprowadzanego do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie oznaczenia obiektu produkcyjnego, w którym wytwarzane są te materiały trzycyfrowym kodem, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.”.

Art. 126. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 703 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 1277) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1 lit. h otrzymuje brzmienie: „h) art. 115, 118 i 121 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...),”.

Art. 127. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1050 z późn. zm. Dz. U. z 2018 poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21c ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku przywozu lub transferu wewnątrzunijnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów i technologii związanych z ochroną informacji niejawnych podmiot zamieszkujący albo mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany dołączyć do zgłoszenia kopię koncesji na wykonywanie działalności w zakresie obrotu towarami i technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o której mowa w ustawie z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...), o ile jest wymagana.”;
- 2) w art. 21g w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) numer koncesji na obrót uzbrojeniem, o której mowa w ustawie z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.”.

Art. 128. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 z późn. zm. Dz. U. z 2017 r. poz. 2361 oraz z 2018 r. poz. 650, 927, 1338) w art. 60 po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu: „5a. Broń palną, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym straży ochrony kolei nabywa na podstawie dokumentu uprawniającego do nabycia, wydanego przez komendanta wojewódzkiego Policji na wniosek właściwego komendanta straży ochrony kolei. 5b. Komendant straży ochrony kolei może przydzielić funkcjonariuszowi straży ochrony kolei broń palną wraz z amunicją.”.

Art. 129. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. 2017 r. poz. 2126 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. poz. 650 i 723) w art. 115 w ust. 7 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) zapewnić prowadzenie rejestru jednoznacznych oznaczeń środków strzałowych zgodnie art. 18 ust. 2 i art. 62v ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.”.

Art. 130. W ustawie z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2031) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) offsetobiorca – podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...) z miejscem zamieszkania albo siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także jednostkę sektora finansów publicznych oraz jednostkę naukową;”.

Art. 131. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1456 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie: „10) wytwarzanie, przechowywanie i obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o których mowa w ustawie z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. ...);”.

2) art. 56 otrzymuje brzmienie: „Art. 56. Przetargi dotyczące zagospodarowania mienia ruchomego z zastrzeżeniem art. 54 ust. 3, przeprowadza się stosując odpowiednio przepisy o przedsiębiorstwach państwowych.”.

Rozdział 2

Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 132. Ilekroć w niniejszym rozdziale mowa jest o:

1) ustawie poprzedniej – rozumie się przez to ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu

działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

2) ustawie nowej – rozumie się przez to niniejszą ustawę.

Art. 133. Do dnia wejścia w życie przepisów, które zostaną wydane na podstawie art. 39 ust. 5 i art. 50 ust. 6 ustawy nowej przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną prowadzą ewidencje strzeleckiej broni palnej na podstawie art. 39 ust. 1 i art. 50 ust. 1 ustawy nowej.

Art. 134. Do dnia wejścia w życie przepisów działu IV ustawy nowej, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu strzelecką bronią palną, przekazują informacje o dokonanej sprzedaży na zasadach określonych w art. 53 ust. 1 pkt 2 ustawy nowej.

Art. 135. Koncesje, o których mowa w art. 6 ustawy poprzedniej, zachowują ważność po dniu wejścia w życie ustawy nowej.

Art. 136. Postępowania o wydanie decyzji w przedmiocie udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji będące w toku i niezakończone ostateczną decyzją do dnia wejścia w życie przepisów ustawy nowej, prowadzi się na podstawie przepisów nowej ustawy. Złożone wnioski o udzielenie lub zmianę koncesji zachowują ważność.

Art. 137. Materiały wybuchowe, broń i amunicję oznakowane przed dniem wejścia w życie ustawy nowej zgodnie z wymaganiami ustawy poprzedniej, uznaje się za spełniające wymagania oznakowania. Jednakże materiały wybuchowe, broń i amunicję wprowadzane do obrotu po raz pierwszy po dniu 14 września 2018 r., oznakowuje się zgodnie z wymaganiami ustawy nowej.

Art. 138. 1. Ewidencje, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 29 ust. 1 ustawy poprzedniej, uznaje się za spełniające wymogi ewidencji, o których mowa w art. 39 ust. 1 i art. 50 ust. 1 i 3 ustawy nowej, w odniesieniu do danych wprowadzonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowej.

2. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy w dniu wejścia w życie ustawy nowej, ewidencjonuje się na zasadach w niej przewidzianych. Przedsiębiorca uzupełnia ewidencję w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy nowej.

3. Ewidencje, o których mowa w art. 19b ust. 1 ustawy poprzedniej prowadzi się po dniu wejścia w życie ustawy nowej jako ewidencję, o której mowa w art. 44 ust. 4 ustawy nowej.

4. Ewidencje, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 5 ustawy poprzedniej, przekazane przez przedsiębiorców przed dniem wejścia w życie ustawy nowej, przechowuje minister właściwy do spraw gospodarki, przy czym okres ich przechowywania skraca się do 10 lat od dnia przekazania.

Art. 139. Oznaczenie materiałów wybuchowych na zasadach określonych w art. 23a ustawy poprzedniej oraz rejestr jednoznacznych oznaczeń, o którym mowa w art. 29a ustawy poprzedniej, uznaje się za spełniające wymagania art. 62v ustawy zmienianej w art. 125, w brzmieniu nadanym

ustawą nową.

Art. 140. Specyfikacje techniczne, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy poprzedniej uznaje się za specyfikacje techniczne, o których mowa w art. 43 ust. 2 ustawy nowej.

Art. 141. Wydane na podstawie przepisów ustawy poprzedniej zgody przewozowe, uprzednie zgody przewozowe oraz decyzje o zwolnieniu z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

Art. 142. Do kontroli wszczętych na podstawie przepisów rozdziału 5 ustawy poprzedniej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy nowej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 143. Przedsiębiorcy wykonujący działalność rusznikarską, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy nowej, bez koncesji na wykonywanie takiej działalności, są obowiązani złożyć wniosek o udzielenie koncesji w terminie 15 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej. Do czasu rozpatrzenia wniosku, przedsiębiorca może wykonywać działalność rusznikarską na zasadach dotychczasowych.

Art. 144. Pracownicy zatrudnieni bezpośrednio do pracy przy wytwarzaniu i obrocie materiałami wybuchowymi składają zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego w trybie art. 27 ust. 2 zdanie drugie ustawy nowej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej, chyba że złożyli takie zaświadczenie nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy nowej.

Art. 145. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9 ust. 4 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy nowej,
- 2) art. 13 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ust. 9 ustawy nowej,
- 3) art. 19b ust. 2 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 45 ustawy nowej,
- 4) art. 23a ust. 9 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62v ust. 7 ustawy zmienianej w art. 125,
- 5) art. 35d ust. 5 i art. 35h ust. 3 ustawy poprzedniej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 71 ustawy nowej,

Art. 146. 1. Tworzy się System Rejestracji Broni.

2. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu strzelecką bronią palną lub istotnymi komponentami, przekazują organowi koncesyjnemu informacje o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy nowej oraz kopię rejestru, o której mowa w art. 102 ust. 3 ustawy nowej, nie wcześniej niż w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie

ustawy nowej, zapewni możliwość przekazywania danych niezbędnych do uzyskania dostępu do Systemu Rejestracji Broni, o których mowa w art. 89 ust. 2 ustawy nowej.

4. Organ koncesyjny przekazuje dane, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2, a jeżeli informacje przekazano po wejściu w życie przepisów ustawy nowej – w terminie 60 dni od otrzymania tej informacji.

Art. 147. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących konsekwencją wejścia w życie ustawy nowej wynosi 25,60 mln zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) 2018 r. – 0,55 mln zł;
- 2) 2019 r. – 7,58 mln zł;
- 3) 2020 r. – 1,71 mln. zł;
- 4) 2021 r. – 1,34 mln. zł;
- 5) 2022 r. – 1,40 mln zł;
- 6) 2023 r. – 4,03 mln. zł;
- 7) 2024 r. – 1,48 mln. zł;
- 8) 2025 r. – 1,51 mln. zł;
- 9) 2026 r. – 1,55 mln. zł;
- 10) 2027 r. – 4,45 mln. zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych nadzoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału - według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz w przypadku gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy nowej, w tym na wynagrodzenia.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 148. Traci moc ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 290 z późn. zm. Dz. U. z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 730).

Art. 149. Ustawa wchodzi w życie z dniem 14 grudnia 2019 r.

Załącznik do ustawy z dnia ...
2018 r. o wykonywaniu
działalności gospodarczej
w zakresie wytwarzania i obrotu
materiałami wybuchowymi,
bronią, amunicją
oraz wyrobami i technologią
o przeznaczeniu wojskowym i policyjnym
(Dz. U. poz. ...)

KATEGORIE STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ I AMUNICJI DO STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ

**Kategoria A (broń której posiadanie jest zakazane z ustawowymi wyjątkami ustawy
z o broni i amunicji (Dz. U.)):**

1. Wojskowe pociski wybuchowe i granatniki.
2. Samoczynna strzelecka broń palna.
3. Strzelecka broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu.
4. Wojskowa amunicja z pociskami penetrującymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz wojskowe pociski do takiej amunicji.
5. Wojskowa amunicja do pistoletów i rewolwerów z pociskami rozprężnymi oraz pociski do takiej amunicji, za wyjątkiem amunicji stosowanej do celów myśliwskich, sportowych lub ochrony osobistej, dla osób uprawnionych do korzystania z niej.
6. Samoczynna strzelecka broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną strzelecką broń palną.
7. Każdy z poniższych rodzajów samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu:
 - a) krótka broń palna pozwalająca na wystrzelenie ponad 21 naboju bez przeładowania,
 - b) długa broń palna pozwalająca na wystrzelenie ponad 11 naboju bez przeładowania.
8. Samopowtarzalna długa broń palna, którą można zmniejszyć do długości mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej, teleskopowej, lub kolby którą można usunąć bez użycia narzędzi.
9. Każda broń w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania nabojami ślepymi, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub naboju pirotechnicznych, lub na broń salutacyjną lub akustyczną.

Kategoria B (broń dostępna na pozwolenie):

1. Krótka strzelecka broń palna powtarzalna.
2. Krótka strzelecka broń palna jednostrzałowa centralnego zapłonu.
3. Krótka strzelecka broń palna bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm.
4. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna, której mechanizm ładujący i komora mogą łącznie pomieścić więcej niż 3 naboje w przypadku strzeleckiej broni palnej bocznego zapłonu, a ponad 3 lecz mniej niż 12 nabojów w przypadku strzeleckiej broni palnej centralnego zapłonu.
5. Samopowtarzalna strzelecka krótka broń palna inna niż wymieniona w kategorii A pkt 7 lit. a).
6. Samopowtarzalna strzelecka długa broń palna wymieniona w kategorii A pkt 7 lit. b), której mechanizm ładujący i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż 3 naboje, w przypadku gdy mechanizm ładujący jest odłączalny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broni nie można przerobić, za pomocą zwykłych narzędzi, na broń, której mechanizm ładujący i komora mogą pomieścić łącznie więcej niż 3 naboje.
7. Powtarzalna i samopowtarzalna strzelecka broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.
8. Każda broń w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania nabojami ślepymi, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub na broń salutacyjną lub akustyczną.
9. Strzelecka broń palna do użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi, inna niż wymieniona w kategorii A pkt 6, 7, 8.

Kategoria C (broń podlegająca rejestracji w wolnym dostępie - bez pozwoleń):

1. Powtarzalna strzelecka broń palna inna niż wymieniona w kategorii B pkt 7.
2. Długa strzelecka broń palna jednostrzałowa z lufą bruzdowaną.
3. Samopowtarzalna strzelecka broń palna inna niż wymieniona w kategorii A lub B.
4. Jednostrzałowa krótka strzelecka broń palna bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm.
5. Każda broń w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania nabojami ślepymi, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub na broń salutacyjną lub akustyczną.
6. Strzelecka broń palna sklasyfikowana w kategorii A lub B lub w niniejszej kategorii, która została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z ustawą.

Broń historyczna wyłączona z regulacji dyrektywy i ustawy o broni i amunicji na podstawie protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną jej częściami i komponentami (...) z dnia 31 maja 2001 roku:

1. Broń zaprojektowana przed rokiem 1900.

Uzasadnienie

projektu ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Wdrożenie w polski obrót prawny prawa unijnego i międzynarodowego

Proponowany projekt ma na celu dostosowanie polskiego prawa do:

- 1) dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256/51 z 13.09.1991), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179/5 z 08.07.2008) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014);
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012);
- 4) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015);
- 5) protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną jej częściami i komponentami (...) z dnia 31 maja 2001 roku, przyjętego przez Polskę w 2005 roku.

Wdrożenie dyrektywy w tym wprowadzenie broni kategorii "C"

Szczególnie istotnym wydaje się po raz pierwszy rzeczywiste wdrożenie kategorii "C" z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r.. Dzięki temu ustanie wyraźna sprzeczność pomiędzy prawem krajowym a unijnym. Należy tu podkreślić wagę tej zmiany, ponieważ - co nie jest częste - dyrektywa ta idzie w kierunku wskazanym przez prawo naturalne. Więc wdrożenie jej przywróci obywatelom polskim znaczącą część prawa naturalnego w

postaci możliwości obrotu i posiadania strzeleckiej broni palnej bez pozwolenia w zgodzie z prawem krajowym. Dotyczy to zarówno strzeleckiej broni palnej z kategorii "C" jak i broni historycznej zaprojektowanej przed rokiem 1900. Dzięki temu zakończone zostanie trwanie w legislacji restrykcyjnego dostępu do każdej strzeleckiej broni palnej - szkodliwej pozostałości po totalitarnym systemie rodem z satelickiej względem Związku Radzieckiego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

System śledzenia broni

Wyżej wskazane dyrektywy wprowadziły między innymi obowiązek stworzenia przez Państwa Członkowskie systemy śledzenia każdej jednostki od jej importu lub wytworzenia aż do faktycznego jej zniszczenia. W system ten włączona jest również broń posiadana przez przedsiębiorców wytwarzających i obracających nią. Dzięki temu jednostki broni podlegające pod dyrektywę 2017/853 (więc z wyłączeniem m. in. broni wojskowej i historycznej) są poddane obowiązkowej kontroli i nadzorowi upoważnionych organów.

Pozbawianie cech użytkowych broni

Ze względu na wprowadzenie wymogu ujednolicenia prawa krajowego z prawem unijnym w projekcie zostaje uwzględnione wprowadzenie standardowego sposobu pozbawiania broni cech użytkowych. Broń taka będzie podlegała rejestracji pomimo jej faktycznego zniszczenia w zgodzie z unijnymi standardami.

Stworzenie Systemu Rejestracji Broni

Wprowadzono wymóg prowadzenia ewidencji w Systemie Rejestracji Broni dla podmiotów koncesjonowanych. Wynika to wprost z dyrektywy 91/477/EWG (ze zmianami), oraz dyrektywy 2017/853. System ten zapewni możliwość śledzenia każdej sztuki broni podlegającej pod te dyrektywy (więc z wyłączeniem m. in. broni wojskowej i historycznej), zapewniając jej identyfikację, w tym: typ, model, markę, numer seryjny, jej właścicieli z datami wejścia w jej posiadanie i datę zbycia/zniszczenia broni. Wprowadzenie tego systemu zlikwiduje obowiązek odrębnych zawiadomień o dokonanej sprzedaży.

Rozszerzenie możliwości sprzedaży uzbrojenia ochronnego

Projekt skutecznie usuwa nierówność wobec prawa podmiotów sprzedających wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym - kamizelki kuloodporne, hełmy wojskowe i policyjne, ochraniacze twarzy, kołczyń i innych części ciała. Ponieważ dotychczas podmioty zagraniczne miały de facto wyłączność na sprzedaż ich polskim obywatelom. Dzięki temu projektowi obywatele nie tylko będą mogli posiadać tego typu sprzęt ratujący życie, ale również nabywać go w polskich podmiotach gospodarczych.

Zmiana przepisów karnych

Przepisy karne zostały znacząco zmienione w taki sposób, by poziom kar dostosować do rzeczywistej szkody wyrażonej przez czyn zabroniony. Dotychczasowe obowiązujące wymiary kar były w rażącej sprzeczności z rzeczywistą wagą naruszenia porządku prawnego, nie licując zupełnie z wymiarem kar obowiązujących w kodeksie karnym. Ten jasny spadek po państwie totalitarnym zostaje usunięty jako wyraźny anachronizm.

Przewidywany wpływ na przedsiębiorców

Projekt zmniejsza niektóre uciążliwe i niemające wpływu na bezpieczeństwo wykonywania działalności obowiązki administracyjno-biurowe ciążące na przedsiębiorcach (np. obowiązek informacyjny po rozpoczęciu działalności koncesyjnej na którą się otrzymało koncesję). Zniesiony zostaje obowiązek przedstawienia zaświadczeń od wielu instytucji, które nie mają wiedzy z zakresu działalności podlegającej regulacjom niniejszej ustawy i były fikcją prawną tak jak państwowy powiatowy inspektorat sanitarny, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, czy komendant Państwowej Straży Pożarnej. Również w zakresie zatrudniania nowych osób zmieniono dopuszczalny wiek zatrudnienia, zwiększając szansę na znalezienie osób gotowych podjąć pracę w podmiotach koncesyjnych.

Z zakresu obowiązku koncesyjnego wyjęto podmioty zajmujące się doradztwem, negocjowaniem, pomocą w zawieraniu umów pomiędzy podmiotami. Tego typu działalność pomocnicza nie jest samodzielną działalnością w zakresie koncesjonowanym i nie wymaga w związku z tym szczególnej kontroli. Uwonienie tego typu działalności powinno pozytywnie wpłynąć na możliwości zwiększenia zakresu działalności podmiotów koncesjonowanych, ułatwiając im użycie podmiotów oferujących tego typu działalność pomocniczą. Usunięte zostały wymogi dotyczące administracyjnego potwierdzania zdrowia psychicznego jako rażąco nieskuteczne w zakresie zapobiegania dostępowi do działalności osób nieporządkanych, w jego miejsce wprowadzając wymóg braku sądowego ubezwłasnowolnienia. Również wymóg szkolenia w podmiocie wskazanym administracyjnie został zniesiony, tak by umożliwić swobodny wybór miejsca zdobycia odpowiednich kwalifikacji.

Projekt ustawy wprowadza zasadę, że przepisy dotyczące reglamentacji i koncesji nie dotyczą broni historycznej zaprojektowanej przed rokiem 1900. Data ta wynikająca wprost z prawa międzynarodowego wyraźnie wskazuje cezurę czasową, która stanowi istotną różnicę w zakresie potencjalnie innego niż cywilny użytku broni. Strzelecka broń historyczna nie ma już znaczenia z punktu widzenia wojskowego czy bezpieczeństwa państwa. Nadal jest jednak w stanie spełnić wymagania potrzeb cywilnych – zarówno w zakresie hobbystycznym (rekreacja, kolekcjonerstwo itp.), jak i użytkowym (np. obrona konieczna, łowiectwo). Stąd też uwolnienie jej posiadania, wyrobu i obrotu nią jest nie tylko zgodne z prawem międzynarodowym, ale również daje możliwość znacznego rozwoju gospodarki w zakresie bliskim potrzebom bezpieczeństwa państwa -

pełniąc rolę startup'ów dla późniejszej możliwości produkcji czy obrotu już koncesjonowanego. Kolejną wartością dodaną będzie możliwość szybszego podniesienia wskaźnika uzbrojenia społeczeństwa, który pozostaje na niebezpiecznie niskim poziomie.

Zmianie podlega również czas koncesyjny. Nie ma bowiem powodu by ograniczać działalność gospodarczą podmiotom spełniającym wszystkie ustawowe wymogi poprzez wprowadzenie sztucznych ram czasowych, po których należy ponownie ubiegać się o możliwość wykonywania działalności prowadzonej przecież dotychczas w sposób nie wzbudzający żadnych wątpliwości.

Wpływ na dochody i wydatki państwowe

Proponowana regulacja przyczyni się do znacznego rozwoju produkcji i obrotu bronią historyczną i stworzy nie tylko nowe miejsca pracy, ale przede wszystkim odtworzy praktycznie nieistniejące kompetencje w zakresie produkcji strzeleckiej broni palnej, dzięki uwolnieniu produkcji, obrotu i posiadania historycznej strzeleckiej broni palnej. To zaś zwiększy wpływy zarówno podatku VAT, dochodowego i innych podatków odprowadzanych przez podmioty gospodarcze – również na poziomie gminnym – pozytywnie wpływając na przychody. Po stronie wydatków należy zwrócić uwagę na koszty niezbędne do wprowadzenia wymaganego przez dyrektywę UE Systemu Rejestracji Broni. W latach 2018-2027 koszt wydatków z budżetu państwa nie powinien przekroczyć 25,6 mln PLN (brutto). Należy podkreślić, że potencjalne przychody budżetowe i rozbudowa bazy podatkowej powinny te koszty zrównoważyć.